

EVANGHELIA DUPĂ SFÂNTUL IOAN

I. PROLOG

1.

¹La început era Cuvântul
și Cuvântul era la Dumnezeu
și Cuvântul era Dumnezeu.

² Acesta era la început la Dumnezeu.

³ Toate au luat ființă prin el
și fără el nu a luat ființă
nimic din ceea ce există.

⁴ În el era viața și viața era lumina oamenilor,

⁵ iar lumina în întuneric luminează,
dar întunericul nu a cuprins-o.

⁶ A fost un om, trimis de Dumnezeu,
al cărui nume era Ioan.

⁷ Acesta a venit spre mărturie,
ca să dea mărturie despre lumină,

pentru ca toți să creadă prin el.

⁸ Nu era el lumina,
ci [a venit] să dea mărturie despre lumină.

⁹ [Cuvântul] era lumina adevărată
care, venind în lume, luminează pe orice om.

¹⁰ Era în lume
și lumea a luat ființă prin el,
dar lumea nu l-a cunoscut.

¹¹ A venit la ai săi,
dar ai săi nu l-au primit.

¹² Însă celor care l-au primit,
celor care cred în numele lui
le-a dat puterea
de a deveni copii ai lui Dumnezeu,

¹³ care nu din sânge,
nici din voința trupului,
nici din voința bărbatului,
ci din Dumnezeu s-au născut.

¹⁴ Și Cuvântul s-a făcut trup
și a locuit între noi,
iar noi am văzut gloria lui,
glorie ca a unicului născut din Tatăl,

plin de har și de adevăr.

15 Ioan a dat mărturie despre el și a strigat, zicând:

„Acesta era cel despre care v-am spus:

Cel care vine după mine a fost înaintea mea

pentru că era mai înainte de mine”.

16 Căci noi toți am primit

din plinătatea lui

har după har.

17 Pentru că Legea a fost dată prin Moise,

harul și adevărul au fost prin Isus Cristos.

18 Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu;

Fiul unic al lui Dumnezeu, cel care este spre pieptul Tatălui,

el l-a revelat.

II. CARTEA SEMNELOR

ÎNCEPUTUL REVELĂRII LUI ISUS

Mărturia lui Ioan Botezătorul (Mt 3, 1-12; Mc 1, 2-8; Lc 3, 15-17)

¹⁹ Aceasta este mărturia dată de Ioan, când iudeii au trimis de la Ierusalim unii preoți și leviți ca să-l întrebe: „Cine ești tu?”

²⁰ Iar el a mărturisit și nu a negat. A mărturisit: „Nu sunt eu Cristos!”

²¹ L-au întrebat: „Atunci cine? Ești tu Ilie?” El a răspuns: „Nu sunt!” „Ești tu Profetul?” A răspuns: „Nu!”

²² Așadar, i-au zis: „Cine ești? Ca să dăm un răspuns celor care ne-au trimis. Ce spui despre tine însuți?”

²³ El a zis:

„Eu sunt *glasul celui care strigă în pustiu:*

Îndreptați calea Domnului,

după cum a spus Isaia profetul”.

²⁴ Iar cei trimiși erau dintre farisei.

²⁵ L-au întrebat și i-au zis: „Așadar, de ce botezi, dacă tu nu ești nici Cristos, nici Ilie, nici Profetul?”

²⁶ Ioan le-a răspuns, zicând: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru este unul pe care voi nu-l cunoașteți,

²⁷ care vine după mine, căruia eu nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua încălțăminte”.

²⁸ Acestea s-au petrecut în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Mielul lui Dumnezeu

²⁹ A doua zi, l-a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

³⁰ Acesta este cel despre care am spus: «După mine vine un bărbat care a fost înaintea mea, pentru că era mai înainte de mine.

- ³¹ Eu nu-l cunoșteam, dar am venit să botez cu apă, ca, prin aceasta, el să fie făcut cunoscut lui Israel»”.
- ³² Ioan a dat mărturie, spunând: „Am văzut Duhul coborând ca un porumbel din cer și a rămas deasupra lui.
- ³³ Eu nu-l cunoșteam, însă cel care m-a trimis să botez cu apă, el mi-a zis: «Acela deasupra căruia vei vedea Duhul coborând și rămânând peste el, el este cel care botează în Duhul Sfânt».
- ³⁴ Eu am văzut și am dat mărturie: acesta este Fiul lui Dumnezeu”.

Primii discipoli

- ³⁵ În ziua următoare, Ioan stătea din nou împreună cu doi dintre discipolii săi.
- ³⁶ Și, privindu-l pe Isus care trecea, a zis: „Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu!”
- ³⁷ Cei doi discipoli ai săi l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus.
- ³⁸ Isus, întorcându-se și văzându-i că îl urmează, le-a zis: „Ce căutați?” Ei i-au spus: „Rabbi – ceea ce, tradus, înseamnă «Învățătorule» – unde locuiești?”
- ³⁹ El le-a zis: „Veniți și vedeți”. Așadar, au venit și au văzut unde locuiește și au rămas la el în ziua aceea. Era cam pe la ceasul al zecelea.
- ⁴⁰ Unul dintre cei doi, care îl auziseră pe Ioan și-l urmaseră [pe Isus], era Andrei, fratele lui Simon Petru.
- ⁴¹ Acesta l-a găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a spus: „L-am găsit pe Mesia!” – care, tradus, înseamnă „Cristos” –
- ⁴² și l-a adus la Isus. Privindu-l, Isus i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan; tu te vei numi «Chefa»” – care înseamnă «Petru»”.

Chemarea lui Filip și a lui Natanael

⁴³ A doua zi, voia să plece în Galileea și l-a găsit pe Filip. Isus i-a zis: „Urmează-mă!”

⁴⁴ Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

⁴⁵ Filip l-a întâlnit pe Natanael și i-a zis: „L-am găsit pe cel despre care au scris Moise, în Lege, și profeții, pe Isus, fiul lui Iosif din Nazaret”.

⁴⁶ Dar Natanael i-a zis: „Poate fi ceva bun din Nazaret?” Filip i-a zis: „Vino și vezi!”

⁴⁷ Isus l-a văzut pe Natanael venind la el și a zis despre el: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclenie”.

⁴⁸ Natanael i-a zis: „De unde mă cunoști?” Isus i-a răspuns și i-a zis: „Înainte de a te fi chemat Filip, te-am văzut stând sub smochin”.

⁴⁹ Natanael i-a răspuns: „Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești regele lui Israel”.

⁵⁰ Isus a răspuns și i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea”.

⁵¹ Și i-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând deasupra Fiului Omului”.

2.

Nunta din Cana

¹ În ziua a treia, s-a făcut o nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus era acolo.

² A fost chemat și Isus cu discipolii lui la nuntă.

³ Lipsind vinul, mama lui Isus i-a zis: „Nu mai au vin”.

⁴ Dar Isus i-a spus: „Ce ne privește pe mine și pe tine, femeie; încă nu a venit ceasul meu”.

- ⁵ Mama lui Isus a spus slujitorilor: „Faceți tot ce vă va spune”.
- ⁶ Erau acolo șase vase de piatră puse pentru purificarea iudeilor, fiecare de optzeci sau o sută douăzeci de litri.
- ⁷ Isus le-a zis: „Umpleți vasele cu apă!” Iar ei le-au umplut până sus.
- ⁸ Atunci le-a zis: „Scoateți acum și duceți stolnicului nunții!” Ei i-au dus.
- ⁹ Când a gustat stolnicul apa devenită vin – și el nu știa de unde este, dar slujitorii care o aduseseră știau – stolnicul l-a chemat pe mire
- ¹⁰ și i-a spus: „Orice om pune mai întâi vinul bun, iar când s-au îmbătat, pe cel mai slab. Tu ai ținut vinul bun până acum!”
- ¹¹ Aceasta a făcut-o Isus ca început al semnelor, în Cana Galileii. Și-a arătat gloria, iar discipolii lui au crezut în el.
- ¹² După aceea, a coborât la Cafarnaum el, mama lui, frații săi și discipolii și au rămas acolo câteva zile.

PRIMA CĂLĂTORIE A LUI ISUS LA IERUSALIM

Alungarea vânzătorilor din templu (*Mt* 21, 12-13; *Mc* 11, 15-17; *Lc* 19, 45-46)

- ¹³ Paștele iudeilor era aproape, iar Isus a urcat la Ierusalim.
- ¹⁴ Și a găsit în templu vânzătorii de boi, de oi și de porumbei și pe schimbătorii de bani șezând [acolo].
- ¹⁵ Făcând un bici din funii, i-a alungat pe toți din templu, la fel ca și oile și boii; a împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și a răsturnat mesele,
- ¹⁶ iar celor care vindeau porumbei le-a zis: „Luați acestea de aici! Nu faceți casa Tatălui meu casă de negustorie”.

- ¹⁷ Discipolii lui și-au adus aminte că fusese scris: *Zelul pentru casa ta mă mistuie*.
- ¹⁸ Așadar, l-au întrebat iudeii și i-au zis: „Ce semn ne arăți că ai dreptul să faci acestea?”
- ¹⁹ Isus le-a răspuns: „Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica!”
- ²⁰ Așadar, i-au zis iudeii: „Acest templu a fost construit în patruzeci și șase de ani și tu în trei zile îl vei ridica?”
- ²¹ Însă el vorbea despre templul trupului său.
- ²² Deci, când a înviat din morți, discipolii lui și-au amintit că a spus aceasta și au crezut în Scriptură și în cuvântul pe care îl spusese Isus.

Reacții la alungarea vânzătorilor din templu

- ²³ Pe când era în Ierusalim, la sărbătoarea Paștelui, mulți, văzând semnele pe care le făcea, au crezut în numele lui.
- ²⁴ Dar Isus nu se încredea în ei pentru că el îi cunoștea pe toți.
- ²⁵ Și nu avea nevoie ca cineva să aducă mărturie despre om, pentru că el cunoștea ce era în om.

3.

Isus și Nicodim

- ¹ Era între farisei un om, al cărui nume era Nicodim, un conducător al iudeilor.
- ² Acesta a venit la el, noaptea, și i-a zis: „Rabbi, știm că ai venit de la Dumnezeu ca învățător, căci nimeni nu poate să facă semnele pe care le faci, dacă Dumnezeu nu este cu el”.

- ³ Isus i-a răspuns și i-a zis: „Adevăr, adevăr îți spun, dacă cineva nu se naște din nou, nu poate să vadă împărăția lui Dumnezeu”.
- ⁴ Nicodim i-a zis: „Cum poate să se nască un om când este bătrân? Oare poate să intre din nou în sânul mamei sale și să se nască?”
- ⁵ Isus i-a răspuns: „Adevăr, adevăr îți spun: dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu.
- ⁶ Ce este născut din trup, trup este, iar ce este născut din Duh, duh este.
- ⁷ Și nu te mira că ți-am zis: trebuie să vă nașteți din nou.
- ⁸ Vântul suflă unde vrea; îi auzi sunetul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Așa este cu tot cel care este născut din Duh”.
- ⁹ Nicodim a răspuns și i-a zis: „Cum pot fi acestea?”
- ¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: „Tu ești învățător al lui Israel și nu știi acestea?
- ¹¹ Adevăr, adevăr îți spun: noi vorbim ceea ce știm și dăm mărturie despre ceea ce am văzut, dar mărturia noastră nu o primiți.
- ¹² Dacă v-am vorbit despre cele pământești și nu mă credeți, cum mă veți crede dacă vă voi vorbi despre cele cerești?
- ¹³ Și nimeni nu a urcat la cer decât cel care a coborât din cer, Fiul Omului.
- ¹⁴ Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului,
- ¹⁵ pentru ca oricine crede în el să aibă viața veșnică.
- ¹⁶ Într-adevăr, [atât de mult] a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viața veșnică.
- ¹⁷ Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el.
- ¹⁸ Cine crede în el nu este judecat, însă cine nu crede a fost deja judecat pentru că nu a crezut în numele Fiului unic al lui Dumnezeu.
- ¹⁹ Aceasta este judecata: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
- ²⁰ Căci oricine face [fapte] rele urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu-i fie descoperite faptele. ²¹ Însă oricine face adevărul, vine la lumină ca să se vadă că faptele sale sunt făcute în Dumnezeu”.

Ultima mărturie a lui Ioan Botezătorul

- ²² După acestea, a venit Isus cu discipolii săi în ținutul Iudeii, a rămas acolo cu ei și boteza.
- ²³ Boteza și Ioan la Ainon, aproape de Salim, pentru că erau multe ape în acel loc, iar oamenii veneau și erau botezați,
- ²⁴ căci Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare.
- ²⁵ A fost atunci o ceartă între discipolii lui Ioan și un iudeu, despre purificare.
- ²⁶ Ei au venit la Ioan și i-au spus: „Învățătorule, cel care era cu tine pe malul celălalt al Iordanului – pentru care tu ai dat mărturie – iată-l că botează și toți se duc la el”.
- ²⁷ Ioan a răspuns și a zis: „Omul nu poate lua nimic dacă nu i-a fost dat din cer.
- ²⁸ Voi înșivă puteți da mărturie despre mine că am spus: nu sunt eu Cristos, ci sunt trimis înaintea lui.
- ²⁹ Cel care are mireasa este mirele. Prietenul mirelui, care stă și ascultă, se bucură mult la glasul mirelui. Așadar, această bucurie a mea este acum deplină.
- ³⁰ El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez”.
- ³¹ „Cel care vine de sus este deasupra tuturor. Cine este de pe pământ aparține pământului și vorbește despre cele pământești. Cel care vine din ceruri este deasupra tuturor,
- ³² el dă mărturie despre ce a văzut și auzit, dar nimeni nu primește mărturia lui.
- ³³ Cine primește mărturia lui confirmă că Dumnezeu este vrednic de crezare.
- ³⁴ Căci cel pe care l-a trimis Dumnezeu spune cuvintele lui Dumnezeu, pentru că el nu dă Duhul cu măsură.
- ³⁵ Tatăl îl iubește pe Fiul și toate le-a dat în mâna lui.
- ³⁶ Cine crede în Fiul are viața veșnică, dar cine nu ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne asupra lui”.

4.

Isus și samariteana

¹ Așadar, când Domnul a aflat că fariseii auziseră că Isus făcea mai mulți discipoli și boteza [mai mulți] decât Ioan –

² deși nu Isus însuși boteza, ci discipolii lui –

³ a părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea,

⁴ dar trebuia să treacă prin Samaria.

⁵ A venit, așadar, într-o cetate din Samaria, numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său, Iosif.

⁶ Acolo era fântâna lui Iacob. Atunci, obosit fiind de călătorie, Isus s-a așezat la fântână. Era pe la ceasul al șaselea.

⁷ A venit o femeie din Samaria ca să scoată apă. Isus i-a spus: „Dă-mi să beau!”

⁸ Discipolii lui plecaseră în cetate ca să cumpere de mâncare.

⁹ Așadar, femeia samariteană i-a zis: „Cum, tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt o femeie samariteană?” De fapt, iudeii nu aveau legături cu samaritenii.

¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este acela care îți spune «Dă-mi să beau», tu ai fi cerut de la el și el ți-ar fi dat apă vie”.

¹¹ Femeia i-a spus: „Doamne, nici nu ai cu ce scoate apă, iar fântâna este adâncă; de unde, deci, ai apa vie?”

¹² Nu cumva ești tu mai mare decât părintele nostru, Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el, fiii lui și turmele lui?”

¹³ Isus a răspuns și i-a zis: „Oricui bea din apa aceasta îi va fi sete din nou,

¹⁴ dar cine va bea din apa pe care pe care i-o voi da eu nu va înseta niciodată și apa pe care i-o voi da eu va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică”.

- ¹⁵ I-a zis femeia: „Doamne, dă-mi această apă ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin aici să scot”.
- ¹⁶ El i-a zis: „Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici!”
- ¹⁷ Femeia a răspuns și i-a zis: „Nu am bărbat”. Isus i-a spus: „Bine ai zis «Nu am bărbat»,
- ¹⁸ pentru că ai avut cinci bărbați și cel pe care îl ai acum nu este bărbatul tău. În privința asta ai spus adevărul”.
- ¹⁹ Femeia i-a zis: „Doamne, văd că tu ești profet.
- ²⁰ Părinții noștri l-au adorat [pe Dumnezeu] pe muntele acesta, iar voi spuneți că la Ierusalim este locul unde trebuie să-l adore”.
- ²¹ Isus i-a spus: „Femeie, crede-mă că a venit ceasul când nu îl veți adora pe Tatăl nici pe muntele acesta, nici la Ierusalim.
- ²² Voi adorați ceea ce nu cunoașteți. Noi adorăm ceea ce cunoaștem, pentru că mântuirea vine de la iudei.
- ²³ Însă vine ceasul – și acum este – când adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr, căci și Tatăl astfel de adoratori își caută.
- ²⁴ Dumnezeu este duh și cei care îl adoră, în duh și adevăr trebuie să-l adore”.
- ²⁵ Femeia i-a zis: „Știu că vine Mesia, care este numit Cristos. Când va veni, el ne va învăța toate”. ²⁶ Isus i-a zis: „Eu sunt, cel care îți vorbesc!”
- ²⁷ Tocmai atunci au ajuns discipolii lui. Și se mirau că vorbește cu o femeie, dar nimeni nu i-a zis: „Ce cauți?” sau: „De ce vorbești cu ea?”
- ²⁸ Atunci, femeia și-a lăsat urciorul, a plecat în cetate și le-a spus oamenilor:
- ²⁹ „Veniți și vedeți omul care mi-a spus tot ce am făcut. Oare nu este acesta Cristos?”
- ³⁰ Ei au ieșit din cetate și au venit la el.
- ³¹ Între timp, discipolii îl rugau: „Rabbi, mănâncă!”
- ³² Dar el le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți”.
- ³³ Așadar, discipolii ziceau unii către alții: „Oare i-a adus cineva de mâncare?”

- ³⁴ Isus le-a zis: „Hrana mea este să fac voința celui care m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui.
- ³⁵ Nu spuneți voi: «Mai sunt încă patru luni și vine secerișul»? Iată, eu vă spun, ridicați-vă ochii și priviți lanurile că sunt albe pentru seceriș. Deja
- ³⁶ secerătorul își primește plata și adună roadele spre viața veșnică, pentru ca semănătorul să se bucure la fel cu secerătorul.
- ³⁷ Căci în aceasta se adevărește cuvântul: «Unul este semănătorul, altul secerătorul».
- ³⁸ Eu v-am trimis să secerați ceva pentru care nu ați trudit. Alții au trudit, iar voi ați intrat peste truda lor”.
- ³⁹ Mulți dintre samaritenii cetății aceleia au crezut în el pentru cuvântul femeii care a mărturisit: „Mi-a spus tot ce am făcut”.
- ⁴⁰ Așadar, când au venit la el, samaritenii i-au cerut să rămână la ei, iar el a rămas acolo două zile.
- ⁴¹ Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui.
- ⁴² Îi spuneau femeii: „Nu mai credem pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii”.

Vindecarea fiului funcționarului regal (*Mt 8, 5-13; Lc 7, 1-10*)

- ⁴³ După cele două zile, a plecat în Galileea.
- ⁴⁴ Isus însuși dăduse mărturie că nici un profet nu este cinstit în propria lui patrie.
- ⁴⁵ Dar, când a ajuns în Galileea, galileenii l-au primit [bine], pentru că văzuseră toate câte făcuse la Ierusalim la sărbătoare, căci și ei fuseseră la sărbătoare.
- ⁴⁶ A venit deci, din nou, în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Acolo era un funcționar regal al cărui fiu era bolnav în Cafarnaum.
- ⁴⁷ Când a auzit acesta că Isus a venit din Iudeea în Galileea, a venit la el și i-a cerut să coboare și să-i vindece fiul, căci era pe

moarte.

⁴⁸ Atunci, Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, nu credeți!”

⁴⁹ Funcționarul regal i-a zis: „Doamne, coboară înainte de a muri copilul meu!”

⁵⁰ Isus i-a zis: „Mergi, fiul tău trăiește!” Omul a crezut în cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus.

⁵¹ Și, iată, coborând, servitorii lui i-au ieșit înainte, spunându-i că fiul lui trăiește.

⁵² I-a întrebat, deci, la ce oră a început să-i fie mai bine, iar ei i-au spus: „Ieri, la ceasul al șaptelea, l-a lăsat febra”.

⁵³ Tatăl și-a dat seama că în ceasul acela îi spusese Isus „fiul tău trăiește”. Și a crezut el și toată casa lui.

⁵⁴ Acesta a fost al doilea semn pe care l-a făcut Isus când a venit din Iudeea în Galileea.

A DOUA CĂLĂTORIE A LUI ISUS LA IERUSALIM

5.

Vindecarea paralticului de la Betesda

¹ După acestea, era o sărbătoare a iudeilor, iar Isus a urcat la Ierusalim.

² În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o piscină, numită în evreiește Betesda, care avea cinci porticuri.

³ Sub acestea zăceau o mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, paralizați.

⁴

⁵ Se afla acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani.

⁶ Văzându-l zăcând și știind că [suferă] de mult timp, Isus i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”

⁷ Bolnavul i-a răspuns: „Doamne, nu am nici un om ca să mă facă să cobor în piscină când apa este agitată. Până când vin eu, coboară altul înaintea mea”.

⁸ Isus i-a zis: „Ridică-te, ia-ți targa și umblă!”

⁹ Și, îndată, omul s-a vindecat, și-a luat targa și umbla.

Dar ziua aceea era sâmbăta.

¹⁰ Așadar, iudeii i-au spus celui vindecat: „Este sâmbătă și nu-ți este permis să-ți duci targa”.

¹¹ Dar el le-a răspuns: „Cel care m-a vindecat, acela mi-a zis: «Ia-ți targa și umblă!»»

¹² Ei l-au întrebat: „Cine este omul care ți-a zis: «Ia-o și umblă!»?”

¹³ Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Isus se îndepărtase, iar în locul acela era [o mare] mulțime.

¹⁴ După acestea, Isus l-a găsit în templu și i-a zis: „Iată, te-ai făcut sănătos. Să nu mai păcătuiești niciodată, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău”.

¹⁵ Omul a plecat și le-a făcut cunoscut iudeilor că Isus este cel care l-a vindecat.

¹⁶ De aceea, iudeii îl urmăreau pe Isus pentru că făcuse acestea sâmbăta.

¹⁷ Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl meu lucrează până acum; lucrez și eu!”

¹⁸ Pentru aceasta, iudeii căutau și mai mult ca să-l ucidă, căci nu numai că distrugea sâmbăta, ci spunea că Dumnezeu era Tatăl său, făcându-se egal cu Dumnezeu.

Autoritatea divină a Fiului

¹⁹ Așadar, Isus a răspuns și le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: Fiul nu poate face nimic de la sine dacă nu-l vede pe Tatăl făcând,

căci tot ce face el, face și Fiul la fel.

²⁰ Pentru că Tatăl îl iubește pe Fiul și îi arată toate câte le face și-i va arăta lucruri și mai mari decât acestea, ca să vă mirați.

²¹ După cum Tatăl învie morții și le dă viață, la fel și Fiul dă viață celor cărora vrea [să le dea].

²² De fapt, Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata i-a dat-o Fiului,

²³ pentru ca toți să-l cinstească pe Fiul așa cum îl cinstesc pe Tatăl. Cine nu-l cinstește pe Fiul, nu-l cinstește pe Tatăl care l-a trimis.

²⁴ Adevăr, adevăr vă spun că cine ascultă cuvântul meu și crede în cel care m-a trimis are viața veșnică și nu ajunge la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.

²⁵ Adevăr, adevăr vă spun că vine ceasul – și acum este – când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei care îl vor auzi vor trăi,

²⁶ căci, după cum Tatăl are viața în sine, tot așa i-a dat și Fiului să aibă viața în sine

²⁷ și i-a dat puterea să facă judecata, pentru că este Fiul Omului.

²⁸ Nu vă mirați de aceasta, pentru că vine ceasul în care toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul lui.

²⁹ Și vor ieși spre învierea vieții cei care au făcut binele, iar cei care au săvârșit nelegiuire, spre învierea judecății.

³⁰ Eu nu pot să fac nimic de la mine. Judec după cum aud și judecata mea este dreaptă, pentru că nu caut voința mea, ci voința celui care m-a trimis.

Mărturii în favoarea lui Cristos

³¹ Dacă eu dau mărturie pentru mine însumi, mărturia mea nu este adevărată.

³² Este un altul care dă mărturie despre mine și știu că mărturia pe care o dă despre mine este adevărată.

³³ Voi ați trimis la Ioan, iar el a dat mărturie pentru adevăr.

- ³⁴ Dar eu nu primesc mărturie de la un om, ci vă spun acestea ca voi să vă mântuiți.
- ³⁵ El era făclia care arde și luminează, iar voi ați voit să vă bucurați un ceas la lumina lui.
- ³⁶ Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan, căci lucrurile pe care mi le-a dat Tatăl să le împlinesc – aceste lucruri pe care le fac – dau mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis.
- ³⁷ Și Tatăl care m-a trimis, el a dat mărturie despre mine. Dar voi n-ați ascultat niciodată glasul lui, nici nu i-ați văzut chipul.
- ³⁸ Și nu aveți cuvântul lui care rămâne, pentru că nu credeți în cel pe care el l-a trimis.
- ³⁹ Voi cercetați Scripturile, căci credeți că aveți în ele viața veșnică! Și tocmai ele dau mărturie despre mine.
- ⁴⁰ Dar nu vreți să veniți la mine ca să aveți viață.
- ⁴¹ Eu nu primesc glorie de la oameni,
- ⁴² însă v-am cunoscut: nu aveți iubirea lui Dumnezeu în voi.
- ⁴³ Eu am venit în numele Tatălui meu și nu m-ați primit. Dacă ar fi venit un altul în numele lui propriu, pe acela l-ați fi primit.
- ⁴⁴ Cum puteți crede voi, care primiți glorie unul de la altul, și nu căutați gloria care este numai la Dumnezeu?
- ⁴⁵ Să nu credeți că eu vă voi acuza înaintea Tatălui; este cine să vă acuze: Moise, în care ați sperat.
- ⁴⁶ Dacă ați fi crezut în Moise, ați fi crezut și în mine, căci el despre mine a scris.
- ⁴⁷ Dar dacă nu credeți în cele scrise de el, cum veți crede în cuvintele mele?”

ISUS – PÂINEA VIEȚII

Înmulțirea pâinilor (Mt 14, 13-21; Mc 6, 30-44; Lc 9, 10-17)

- ¹ După acestea, Isus a trecut pe malul [celălalt] al Mării Galileii sau a Tiberiadei.
- ² Îl urma o mulțime mare pentru că văzuse semnele pe care le făcuse cu bolnavii.
- ³ Isus s-a urcat pe munte și s-a așezat acolo împreună cu discipolii lui.
- ⁴ Iar Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.
- ⁵ Ridicându-și ochii și văzând că o mulțime mare venea la el, Isus i-a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pâini ca aceștia să mănânce?”
- ⁶ Însă spunea aceasta, punându-l la încercare; de fapt, el știa ce avea să facă.
- ⁷ Filip i-a răspuns: „Nu le-ar ajunge pâine de două sute de dinari ca să ia fiecare câte puțin”.
- ⁸ Unul dintre discipolii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis:
- ⁹ „Este aici un copilaș care are cinci pâini de orz și doi peștișori. Însă ce sunt acestea pentru atâția?”
- ¹⁰ Isus a zis: „Faceți-i pe oameni să se așeze!” În locul acela era multă iarbă. Așadar, s-au așezat bărbații, în număr cam de cinci mii.
- ¹¹ Isus a luat pâinile și, mulțumind, le-a dat celor așezați; la fel și din peștișori, cât a voit [fiecare].
- ¹² Când s-au săturat, le-a spus discipolilor săi: „Adunați bucățile rămase, ca să nu se piardă nimic”.
- ¹³ Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu bucăți care au rămas de la cei ce mâncaseră din cele cinci pâini de orz.
- ¹⁴ Văzând semnul pe care îl făcuse, oamenii spuneau: „Cu adevărat, acesta este profetul care vine în lume!”
- ¹⁵ Așadar, cunoscând că au să vină și să-l ia cu forța ca să-l facă rege, Isus s-a retras din nou pe munte, el singur.

Isus umblă pe apă (Mt 14, 22-27; Mc 6, 45-52)

- ¹⁶ Când s-a înserat, discipolii lui au coborât la mare
- ¹⁷ și, urcându-se într-o barcă, sau venit dincolo de mare, la Cafarnaum. Se făcuse deja întuneric, iar Isus încă nu venise la ei.
- ¹⁸ Marea era agitată pentru că sufla un vânt puternic.
- ¹⁹ Când au ajuns la douăzeci și cinci – treizeci de stadii, l-au văzut pe Isus umblând pe mare și fiind aproape de barcă. I-a cuprins frica,
- ²⁰ dar el le-a zis: „Eu sunt. Nu vă temeți!”
- ²¹ Atunci au voit să-l ia în barcă și îndată barca a ajuns la țărmul spre care se îndreptau.

Discursul despre pâinea vieții

- ²² A doua zi, mulțimea care stătea pe țărmul [celălalt] al mării a văzut că nu era acolo decât o barcă mică și că Isus nu plecase în barcă cu discipolii săi, ci numai discipolii plecaseră.
- ²³ Alte bărci din Tiberiada au venit aproape de locul unde mâncaseră pâinea pe care o binecuvântase Domnul.
- ²⁴ Așadar, când a văzut mulțimea că nici Isus, nici discipolii lui nu sunt acolo, s-au urcat și ei în bărci și au venit la Cafarnaum, căutându-l pe Isus.
- ²⁵ Găsindu-l pe țărmul [celălalt] al mării, i-au spus: „Rabbi, când ai ajuns aici?”
- ²⁶ Isus a răspuns și le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.
- ²⁷ Lucrați nu pentru hrana pieritoare, ci pentru hrana care rămâne spre viața veșnică, pe care v-o va da Fiul Omului; căci pe el l-a însemnat Dumnezeu Tatăl cu sigiliul [său].

- 28 Atunci i-au zis: „Ce să facem ca să săvârșim faptele lui Dumnezeu?”
- 29 Isus a răspuns și le-a zis: „Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu ca să credeți în cel pe care l-a trimis el”.
- 30 Iar ei i-au spus: „Ce semn faci tu ca să vedem și să credem în tine? Ce înfăptuiești?
- 31 Părinții noștri au mâncat mană în pustiu, după cum este scris: *Le-a dat să mănânce pâine din cer*”.
- 32 Atunci Isus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă va da pâinea din cer, cea adevărată.
- 33 Căci pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și dă viață lumii”.
- 34 Ei i-au zis: „Doamne, dă-ne totdeauna pâinea aceasta!” Isus le-a spus:
- 35 „Eu sunt pâinea vieții. Celui care vine la mine nu-i va mai fi foame și celui care crede în mine nu-i va mai fi sete niciodată.
- 36 Dar eu v-am spus: «M-ați văzut și nu credeți».
- 37 Tot ce-mi dă Tatăl va veni la mine, iar pe cel care vine la mine nu-l voi da afară,
- 38 căci m-am coborât din cer nu ca să fac voința mea, ci voința celui care m-a trimis;
- 39 și aceasta este voința celui care m-a trimis: să nu se piardă nimeni dintre cei pe care mi i-a dat de la el, ci să-i învii în ziua de pe urmă.
- 40 Pentru că aceasta este voința Tatălui meu: oricine îl vede pe Fiul și crede în el să aibă viața veșnică. Iar eu îl voi învia în ziua de pe urmă”.
- 41 Iudeii murmurau împotriva lui pentru că spusese: „Eu sunt pâinea care s-a coborât din cer”
- 42 și spuneau: „Nu este oare acesta Isus, fiul lui Iosif, pe ai cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune acum: «M-am coborât din cer»?”
- 43 Isus a răspuns și le-a zis: „Nu murmurați între voi!
- 44 Nimeni nu poate să vină la mine, dacă nu-l atrage Tatăl care m-a trimis și eu îl voi învia în ziua de pe urmă.

- 45 Este scris în profeți: *Și toți vor fi învățați de Dumnezeu*. Oricine a auzit și a învățat de la Tatăl vine la mine.
- 46 Nu că l-a văzut cineva pe Tatăl, decât numai cel care este de la Dumnezeu: acesta l-a văzut pe Tatăl.
- 47 Adevăr, adevăr vă spun: cine crede are viața veșnică.
- 48 Eu sunt pâinea vieții.
- 49 Părinții voștri au mâncat mana în pustiu și au murit.
- 50 Aceasta este pâinea care se coboară din cer: ca, dacă mănâncă cineva din ea, să nu moară.
- 51 Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci, iar pâinea pe care o voi da eu este trupul meu pentru viața lumii”.
- 52 Atunci iudeii au început să discute aprins între ei, spunând: „Cum poate acesta să ne dea să mâncăm trupul [său]?”
- 53 Dar Isus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi.
- 54 Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viața veșnică și eu îl voi învia în ziua de pe urmă.
- 55 Pentru că trupul meu este adevărată hrană, iar sângele meu este adevărată băutură.
- 56 Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el.
- 57 Așa cum m-a trimis Tatăl care este viu, iar eu trăiesc prin Tatăl, [la fel] și cel care mă mănâncă pe mine va trăi prin mine.
- 58 Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer; nu ca aceea pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit. Cine mănâncă această pâine va trăi în veci”.
- 59 Acestea le-a spus, în timp ce învăța în sinagoga din Cafarnaum.

Reacții la cuvintele lui Isus

- ⁶⁰ Auzind [acestea], mulți dintre discipolii lui au zis: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?”
- ⁶¹ Dar Isus, cunoscând în sine că discipolii lui murmurau pentru aceasta, le-a zis: „Vă scandalizează acest lucru?”
- ⁶² Dar dacă l-ați vedea pe Fiul Omului urcându-se acolo unde era mai înainte?
- ⁶³ Duhul este acela care dă viața, trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață.
- ⁶⁴ Dar sunt unii dintre voi care nu cred!” De fapt, Isus știa de la început cine sunt cei care nu cred și cine este acela care îl va trăda.
- ⁶⁵ Și le-a zis: „De aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la mine decât dacă îi este dat de la Tatăl”.
- ⁶⁶ După aceasta, mulți dintre discipolii lui au plecat și nu mai mergeau după el.
- ⁶⁷ Atunci, Isus le-a zis celor doisprezece: „Nu cumva vreți să plecați și voi?”
- ⁶⁸ Simon Petru i-a răspuns: „Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice,
- ⁶⁹ iar noi am crezut și am cunoscut că tu ești sfântul lui Dumnezeu”.
- ⁷⁰ Isus le-a răspuns: „Oare nu v-am ales eu pe voi doisprezece? Dar unul dintre voi este un diavol!”
- ⁷¹ De fapt, vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, pentru că acesta, unul dintre cei doisprezece, avea să-l trădeze.

A TREIA CĂLĂTORIE A LUI ISUS LA IERUSALIM

7.

Necredința rudelor lui Isus

- ¹ După acestea, Isus umbla prin Galileea; nu voia să meargă în Iudeea, pentru că iudeii căutau să-l ucidă.
- ² Era aproape sărbătoarea iudeilor, cea a Corturilor.
- ³ Frații săi i-au zis: „Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi lucrările pe care le faci,
- ⁴ căci nimeni nu face ceva în ascuns când vrea să fie [cunoscut] în public. Dacă faci acestea, arată-te lumii!”
- ⁵ De fapt, nici frații lui nu credeau în el.
- ⁶ Așadar, Isus le-a zis: „Nu a venit încă timpul meu. Însă timpul vostru este totdeauna potrivit.
- ⁷ Lumea nu poate să vă urască, însă pe mine mă urăște, pentru că eu dau mărturie împotriva ei, că faptele ei sunt rele.
- ⁸ Mergeți voi la sărbătoare; eu nu urc la sărbătoarea aceasta, pentru că timpul meu nu s-a împlinit încă”.
- ⁹ Spunând acestea, a rămas în Galileea.

Isus la sărbătoarea Corturilor

- ¹⁰ După ce au plecat frații săi la sărbătoare, a urcat și el, însă nu în [văzul] lumii, ci pe ascuns.
- ¹¹ Iudeii îl căutau în timpul sărbătorii și spuneau: „Unde este el?”
- ¹² Erau multe discuții despre el în mulțime. Unii spuneau: „Este bun”; alții însă spuneau: „Nu, ci înșală poporul”.
- ¹³ Dar nimeni nu vorbea despre el în mod deschis, de frica iudeilor.
- ¹⁴ Trecuse deja jumătate din sărbătoare, când Isus a urcat la templu și învăța.
- ¹⁵ Iudeii se mirau și ziceau: „Cum știe acesta carte fără să fi învățat?”
- ¹⁶ Atunci Isus a răspuns și le-a zis: „Învățătura mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis.
- ¹⁷ Dacă vrea cineva să facă voința lui, va cunoaște dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă eu vorbesc mai degrabă de la

mine.

¹⁸ Cine vorbește de la sine își caută propria glorie; însă cel care caută gloria celui ce l-a trimis, acesta este vrednic de crezare și nu este nedreptate în el.

¹⁹ Oare nu Moise v-a dat Legea? Totuși, nimeni dintre voi nu ține Legea. De ce căutați să mă uciideți?”

²⁰ Mulțimea i-a răspuns: „Ai diavol. Cine caută să te ucidă?”

²¹ Isus a răspuns și le-a zis: „Un singur lucru am făcut și toți vă mirați.

²² Deoarece Moise v-a dat circumcizia – deși ea nu vine de la Moise, ci de la patriarhi – circumcideți un om în zi de sâmbătă.

²³ Dacă un om primește circumcizia în zi de sâmbătă, ca să nu fie călcată Legea lui Moise, voi vă mâniați pe mine pentru că am vindecat un om întreg în zi de sâmbătă?

²⁴ Nu judecați după aparențe, ci faceți judecată dreaptă!”

Discuții despre originea lui Isus

²⁵ Unii dintre cei din Ierusalim spuneau: „Nu este acesta cel pe care caută să-l ucidă?

²⁶ Iată, vorbește în public și nu-i spun nimic. Oare au recunoscut într-adevăr conducătorii că acesta este Cristos?

²⁷ Dar acesta știm de unde este; când va veni Cristos, nimeni nu va ști de unde este”.

²⁸ Atunci Isus, în timp ce învăța în templu, a strigat și a zis: „Voi mă cunoașteți și știți de unde sunt; și, totuși, nu am venit de la mine însumi, ci, într-adevăr, este unul care m-a trimis, pe care voi nu-l cunoașteți.

²⁹ Eu îl cunosc pentru că vin de la el și el m-a trimis”.

³⁰ Atunci căutau să-l prindă, dar nimeni nu a pus mâna pe el, pentru că nu venise încă ceasul lui.

³¹ Însă mulți din popor au crezut în el și spuneau: „Când va veni Cristos, va face oare mai multe semne decât a făcut acesta?”

- ³² Fariseii au auzit că mulțimea murmura aceste lucruri despre el. Atunci, arhiereii și fariseii au trimis slujitori ca să-l prindă.
- ³³ Dar Isus a zis: „Încă puțin timp mai sunt cu voi și mă duc la cel care m-a trimis.
- ³⁴ Mă veți căuta și nu mă veți găsi, iar unde sunt eu, voi nu puteți veni”.
- ³⁵ Așadar, spuneau iudeii între ei: „Unde are acesta de gând să plece, încât noi nu-l vom găsi? Oare va merge în diaspora, între greci, ca să-i învețe pe greci?
- ³⁶ Ce înseamnă cuvântul acesta pe care l-a zis: «Mă veți căuta și nu mă veți găsi, iar unde sunt eu, voi nu puteți veni?»”

Isus, apa vie

- ³⁷ În ultima zi, cea mare, a sărbătorii stând în picioare, Isus a strigat: „Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea;
- ³⁸ cel care crede în mine, după cum spune Scriptura, «râuri de apă vie vor curge din pieptul lui»”.
- ³⁹ Aceasta o spunea despre Duhul pe care aveau să-l primească cei care cred în el; căci încă nu venise Duhul, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.

Discuții despre mesianitatea lui Isus

- ⁴⁰ Când au auzit aceste cuvinte, unii din mulțime au spus: „Acesta este într-adevăr Profetul!”
- ⁴¹ Alții ziceau: „Acesta este Cristos!” Dar alții spuneau: „Oare vine Cristos din Galileea?
- ⁴² Nu a spus oare Scriptura: Cristos vine din descendența lui David și din Betleem, satul de unde era David?”

- ⁴³ Așadar, s-a făcut dezbinare în popor din cauza lui.
- ⁴⁴ Unii dintre ei voiau să-l prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe el.
- ⁴⁵ Atunci, gărzile s-au întors la arhierei și farisei. Aceștia le-au zis: „De ce nu l-ați adus?”
- ⁴⁶ Gărzile au răspuns: „Nimeni n-a vorbit vreodată ca omul acesta!”
- ⁴⁷ Fariseii le-au zis: „Nu cumva v-ați lăsat amăgiți și voi?”
- ⁴⁸ Oare a crezut în el cineva dintre conducători sau dintre farisei?
- ⁴⁹ Dar mulțimea aceasta care nu cunoaște Legea este blestemată”.
- ⁵⁰ Nicodim, unul dintre ei, cel care venise mai înainte la el, le-a zis:
- ⁵¹ „Oare Legea noastră condamnă un om înainte de a-l judeca și de a afla ce a făcut?”
- ⁵² I-au răspuns și au zis: „Nu cumva ești și tu din Galileea? Studiază și vezi că nici un profet nu s-a ridicat din Galileea”.
- ⁵³ Și s-a dus fiecare la casa lui.

8.

Femeia adulteră

- ¹ Iar Isus s-a dus pe Muntele Măslinilor.
- ² Dar în zori a venit din nou la templu și tot poporul venea la el, iar el, fiind așezat, îi învăța.
- ³ Cărturarii și fariseii au adus o femeie prinsă în adulter și, punând-o la mijloc,
- ⁴ i-au zis: „Învățătorule, această femeie a fost surprinsă asupra faptului de adulter.
- ⁵ Moise ne-a poruncit în Lege ca pe astfel de femei să le batem cu pietre. Dar tu, ce zici?”

- ⁶ Însă spuneau aceasta ispitindu-l, ca să aibă de ce să-l acuze. Dar Isus, aplecându-se, scria cu degetul pe pământ.
- ⁷ Întrucât continuau să-l întrebe, s-a ridicat și le-a spus: „Acela dintre voi care este fără de păcat să arunce primul cu piatra în ea”.
- ⁸ Și, aplecându-se din nou, scria pe pământ.
- ⁹ Când au auzit, au plecat unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni. El a rămas singur, iar femeia era în mijloc.
- ¹⁰ Isus s-a ridicat și i-a spus: „Femeie, unde sunt ei? Nu te-a condamnat nimeni?”
- ¹¹ Ea i-a zis: „Nimeni, Doamne”. Isus i-a spus: „Nici eu nu te condamn; mergi, de acum să nu mai păcătuiești!”

Isus, lumina lumii

- ¹² Isus le-a vorbit din nou: „Eu sunt lumina lumii. Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții”.
- ¹³ Dar fariseii i-au spus: „Tu dai mărturie despre tine; mărturia ta nu este adevărată”.
- ¹⁴ Isus a răspuns și le-a zis: „Chiar dacă dau mărturie despre mine însumi, mărturia mea este adevărată pentru că știu de unde am venit și unde mă duc. Dar voi nu știți de unde vin sau unde mă duc.
- ¹⁵ Voi judecați după trup, eu nu judec pe nimeni.
- ¹⁶ Și chiar dacă judec, judecata mea este vrednică de crezare pentru că nu sunt numai eu, ci eu și Tatăl care m-a trimis.
- ¹⁷ Și în Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată.
- ¹⁸ Eu sunt cel care dau mărturie despre mine însumi și despre mine dă mărturie Tatăl care m-a trimis”.
- ¹⁹ Atunci i-au zis: „Unde este Tatăl tău?” Isus le-a răspuns: „Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați cunoaște pe mine, l-ați cunoaște și pe Tatăl meu”.
- ²⁰ Aceste cuvinte le-a spus lângă vistierie, pe când învăța în templu; dar nimeni nu l-a prins, pentru că încă nu venise ceasul lui.

Controversă cu iudeii

- ²¹ Apoi le-a zis din nou: „Eu mă duc și mă veți căuta, dar voi veți muri în păcatul vostru. Unde mă duc eu, voi nu puteți veni”.
- ²² Deci ziceau iudeii: „Oare se va sinucide, pentru că spune «Unde mă duc eu, voi nu puteți veni?»”
- ²³ Dar el le-a zis: „Voi sunteți de jos, eu sunt de sus; voi sunteți din lumea aceasta, eu nu sunt din lumea aceasta.
- ²⁴ V-am spus că veți muri în păcatele voastre pentru că, dacă nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre”.
- ²⁵ Atunci i-au zis: „Tu cine ești?” Isus le-a zis: „Ceea ce vă spun de la început.
- ²⁶ Am multe de spus și de judecat cu privire la voi, însă cel care m-a trimis este adevărat, iar eu spun lumii ceea ce am auzit de la el”.
- ²⁷ Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.
- ²⁸ Așadar, Isus le-a zis: „Când îl veți fi înălțat pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt și că nu fac nimic de la mine, ci vorbesc ceea ce m-a învățat Tatăl.
- ²⁹ Iar cel care m-a trimis este cu mine; nu m-a lăsat singur, pentru că eu fac întotdeauna ceea ce îi place”.
- ³⁰ Spunând acestea, mulți au crezut în el.

Adevărul și libertatea

- ³¹ Deci a spus Isus iudeilor care crezuseră în el: „Dacă rămâneți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei
- ³² și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va elibera”.

- ³³ Ei i-au răspuns: „Noi suntem descendență a lui Abraham și n-am fost niciodată sclavii nimănui. Cum poți să spui: «Veți deveni liberi?»”
- ³⁴ Isus le-a răspuns: „Adevăr, adevăr vă spun că oricine săvârșește păcatul este sclavul păcatului.
- ³⁵ Însă sclavul nu rămâne în casă pentru totdeauna; fiul rămâne pentru totdeauna.
- ³⁶ Așadar, dacă Fiul vă va elibera, veți fi într-adevăr liberi.
- ³⁷ Știu că sunteți descendenții lui Abraham, dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu găsește loc în voi.
- ³⁸ Eu vorbesc despre cele ce am văzut la Tatăl meu, iar voi faceți cele ce ați auzit de la tatăl vostru”.

Fiii lui Abraham sau ai diavolului?

- ³⁹ Ei au răspuns și i-au zis: „Tatăl nostru este Abraham”. Isus le-a zis: „Dacă sunteți fiii lui Abraham, faceți faptele lui Abraham.
- ⁴⁰ Acum, însă, voi căutați să mă ucideți pe mine, om care v-am spus adevărul pe care l-a auzit de la Dumnezeu; Abraham n-a făcut aceasta.
- ⁴¹ Voi faceți faptele tatălui vostru”.
- Ei i-au zis: „Noi nu suntem născuți din desfrânare; avem un singur tată: pe Dumnezeu”.
- ⁴² Isus le-a zis: „Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, m-ați iubi, pentru că eu am ieșit și vin de la Dumnezeu. Eu nu am venit de la mine însumi, ci el m-a trimis.
- ⁴³ De ce nu înțelegeți vorbirea mea? De fapt, voi nu puteți asculta cuvântul meu.
- ⁴⁴ Voi sunteți de la diavol, tatăl vostru, și vreți să îndepliniți dorințele tatălui vostru. El era un ucigaș de la început și nu s-a menținut în adevăr pentru că în el nu este adevăr. Cine spune minciuna, vorbește după [firea] lui, căci este mincinos și tatăl [minciunii].
- ⁴⁵ Dar, pentru că spun adevărul, voi nu mă credeți.

- ⁴⁶ Cine dintre voi mă poate acuza de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?
- ⁴⁷ Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; pentru aceasta voi nu ascultați, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu”.

Isus și Abraham

- ⁴⁸ Iudeii au răspuns și i-au zis: „Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai diavol?”
- ⁴⁹ Isus a răspuns: „Eu nu am diavol, dar îl cinstesc pe Tatăl meu, iar voi nu mă cinstiți pe mine.
- ⁵⁰ Totuși, eu nu caut gloria mea; este cineva care o caută și care judecă.
- ⁵¹ Adevăr, adevăr vă spun: dacă cineva va păzi cuvântul meu, nu va vedea moartea în veci”.
- ⁵² Iudeii i-au spus: „Acum știm că ai diavol! Abraham a murit; profeții de asemenea, iar tu spui: «Dacă cineva va păzi cuvântul meu, nu va vedea moartea în veci».
- ⁵³ Oare ești tu mai mare decât părintele nostru, Abraham, care a murit? Și profeții au murit. Cine te crezi?”
- ⁵⁴ Isus a răspuns: „Dacă eu mă glorific pe mine, gloria mea nu este nimic. Tatăl meu este cel care mă glorifică, el, despre care voi spuneți «Este Dumnezeul nostru».
- ⁵⁵ Dar voi nu l-ați cunoscut; însă eu îl cunosc și, dacă aș spune că nu-l cunosc, aș fi asemenea vouă, un mincinos. Însă îl cunosc și păstrez cuvântul lui.
- ⁵⁶ Abraham, părintele vostru, s-a bucurat că va vedea ziua mea. A văzut-o și s-a bucurat”.
- ⁵⁷ Atunci iudeii i-au spus: „Încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Abraham?”
- ⁵⁸ Isus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: mai înainte de a fi fost Abraham, eu sunt”.
- ⁵⁹ Atunci ei au luat pietre ca să arunce în el. Dar el s-a ascuns și a plecat din templu.

Vindecarea orbului din naștere

- ¹ Pe când trecea, a văzut un om, orb din naștere.
- ² Discipolii lui l-au întrebat, zicând: „Rabbi, cine a păcătuیت că s-a născut orb, el sau părinții lui?”
- ³ Isus a răspuns: „N-a păcătuیت nici el, nici părinții lui, ci [este astfel] ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.
- ⁴ Noi trebuie să săvârșim lucrările celui care m-a trimis, atât timp cât este zi; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.
- ⁵ Cât timp sunt în lume, eu sunt lumina lumii”.
- ⁶ După ce a spus acestea, a scuipat pe pământ, a făcut tină cu salivă, i-a pus tina pe ochi
- ⁷ și i-a zis: „Du-te și spală-te la piscina Siloe!” – care înseamnă „Trimisul”. Așadar, el a plecat, s-a spălat și s-a întors văzând.
- ⁸ Atunci, vecinii și cei care îl văzuseră mai înainte că era cerșetor, au zis: „Nu este el cel care ședea și cerșea?”
- ⁹ Unii spuneau: „El este!”, alții ziceau: „Nu, dar seamănă cu el!” El a zis: „Eu sunt!”
- ¹⁰ Așadar, i-au spus: „Cum ți s-au deschis ochii?”
- ¹¹ El a răspuns: „Omul care se numește Isus a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: «Du-te la Siloe și spală-te!» Deci, m-am dus și, după ce m-am spălat, mi-am redobândit vederea”.
- ¹² Ei i-au zis: „Unde este acela?” El a spus: „Nu știu”.

Interogatoriul făcut de către farisei

- ¹³ L-au dus la farisei pe cel care fusese orb.
- ¹⁴ De fapt, era sâmbătă ziua în care a făcut Isus tina și i-a deschis ochii.
- ¹⁵ Fariseii l-au întrebat din nou cum a început să vadă. El le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat și văd”.
- ¹⁶ Câțiva dintre farisei ziceau: „Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sâmbăta”. Alții, însă, ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de semne?” Și era dezbinare între ei.
- ¹⁷ Deci, i-au zis iarăși orbului: „Tu ce spui despre el, de vreme ce ți-a deschis ochii?” El a răspuns: „Este un profet”.
- ¹⁸ Iudeii nu credeau despre el că fusese orb că început să vadă, până când i-au chemat pe părinții celui care și-a redobândit vederea
- ¹⁹ și i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru pe care spuneți că l-ați născut orb? Așadar, cum de vede acum?”
- ²⁰ Părinții lui au răspuns și au zis: „Știm că acesta este fiul nostru și că l-am născut orb.
- ²¹ Dar cum de vede acum, nu știm. Și nici cine i-a deschis ochii nu știm. Întrebați-l pe el; e destul de mare. Va vorbi el însuși despre sine”.
- ²² Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei. De fapt, iudeii se înțeleseseră deja ca, dacă cineva ar fi mărturisit că el este Cristos, să fie exclus din sinagogă.
- ²³ De aceea au spus părinții lui: „E destul de mare; întrebați-l pe el”.
- ²⁴ Atunci l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: „Dă glorie lui Dumnezeu! Noi știm că omul acesta este un păcătos”.
- ²⁵ El a răspuns: „Eu nu știu dacă este un păcătos. Eu una știu: că eram orb și acum văd”.
- ²⁶ Ei i-au zis: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”
- ²⁷ Le-a răspuns: „V-am spus deja și nu m-ați ascultat. De ce vreți să auziți din nou? Nu cumva vreți și voi să deveniți discipolii aceluia?”
- ²⁸ Atunci au început să-l insulte, zicând: „Tu ești discipolul lui. Noi suntem discipolii lui Moise!
- ²⁹ Noi știm că lui Moise i-a vorbit Dumnezeu. Dar acesta nu știm de unde este”.

- ³⁰ Omul a răspuns și le-a zis: „Tocmai asta-i de mirare, că voi nu știți de unde este, iar el mi-a deschis ochii.
- ³¹ Noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși ci, dacă cineva îl cinstește pe Dumnezeu și face voința lui, pe acela îl ascultă.
- ³² De când e lumea, nu s-a auzit ca cineva să fi deschis ochii unui orb din naștere.
- ³³ Dacă acesta n-ar fi de la Dumnezeu, n-ar fi putut face nimic”.
- ³⁴ I-au răspuns și au zis: „Tu ești născut cu totul în păcat și ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.

Orbirea spirituală

- ³⁵ Isus a auzit că l-au dat afară și, întâlnindu-l, i-a zis: „Crezi tu în Fiul Omului?”
- ³⁶ El a răspuns: „Cine este, Doamne, ca să cred în el?”
- ³⁷ Isus i-a spus: „L-ai și văzut. Cel care vorbește cu tine, el este”.
- ³⁸ El i-a zis: „Cred, Doamne”; și s-a l-a adorat.
- ³⁹ Isus i-a zis: „Am venit în lumea aceasta ca să fac judecată pentru ca cei ce nu văd să vadă, iar cei care văd să devină orbi”.
- ⁴⁰ Unii dintre fariseii care erau cu el au auzit acestea și i-au zis: „Nu cumva suntem și noi orbi?”
- ⁴¹ Isus le-a zis: „Dacă ați fi orbi, nu ați avea păcat. Dar pentru că spuneți: «Vedem», păcatul vostru rămâne.

10.

Parabola păstorului

- ¹ Adevăr, adevăr vă spun: Cine nu intră în staulul oilor pe poartă, ci sare prin altă parte, acela este un hoț și un tâlhar;
- ² dar cel care intră pe poartă este păstorul oilor.
- ³ Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le conduce afară.
- ⁴ Când le-a scos pe toate ale sale, merge înaintea lor, iar oile îl urmează pentru că îi cunosc vocea.
- ⁵ Pe un străin nu l-ar urma, ci ar fugi de el, pentru că nu cunosc vocea străinilor”.
- ⁶ Isus spusese această asemănare pentru ei, dar ei nu au înțeles ceea ce le vorbea.

Isus, păstorul cel bun

- ⁷ Atunci, Isus a zis din nou: „Adevăr, adevăr vă spun: eu sunt poarta oilor.
- ⁸ Toți cei care au venit înainte de mine sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.
- ⁹ Eu sunt poarta. Dacă cineva intră prin mine, va fi mântuit. Va intra și va ieși și va găsi pășune.
- ¹⁰ Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să ucidă. Eu am venit ca să aibă viață și să aibă din belșug.
- ¹¹ Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.
- ¹² Cel plătit și care nu este păstor, căruia nu-i aparțin oile, vede lupul venind, lasă oile și fuge, iar lupul le răpește și le împrăștie;
- ¹³ pentru că este plătit și nu-i pasă de oi.
- ¹⁴ Eu sunt păstorul cel bun. Eu le cunosc pe ale mele și ale mele mă cunosc pe mine
- ¹⁵ așa cum mă cunoaște Tatăl și eu îl cunosc pe Tatăl; iar eu însumi îmi pun viața pentru oi.
- ¹⁶ Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc; iar ele vor asculta glasul meu și va fi o singură turmă și un singur păstor.

- ¹⁷ De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața pentru ca s-o iau din nou.
- ¹⁸ Nimeni n-o ia de la mine, ci eu o dau de la mine însumi. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu”.
- ¹⁹ S-a făcut iarăși dezbinare între iudei din cauza acestor cuvinte.
- ²⁰ Mulți dintre ei spuneau: „Are un diavol și delirează. De ce-l ascultați?”
- ²¹ Alții spuneau: „Acele cuvinte nu sunt ale unui posedat de diavol. Oare poate un diavol să deschidă ochii unui orb?”

Isus la sărbătoarea Înnoirii templului

- ²² Atunci avea loc sărbătoarea Înnoirii în Ierusalim. Era iarnă.
- ²³ Isus umbla prin templu, în porticul lui Solomon.
- ²⁴ Iudeii l-au înconjurat și i-au zis: „Până când ne chinuiești sufletul? Dacă tu ești Cristos, spune-ne deschis!”
- ²⁵ Isus le-a răspuns: „V-am spus și nu credeți. Faptele pe care le fac în numele Tatălui meu, acestea dau mărturie despre mine,
- ²⁶ însă voi nu credeți pentru că nu sunteți dintre oile mele.
- ²⁷ Oile mele ascultă glasul meu; eu le cunosc, iar ele mă urmează.
- ²⁸ Eu le dau viața veșnică și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va răpi din mâna mea.
- ²⁹ Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate răpi din mâna Tatălui meu.
- ³⁰ Eu și Tatăl una suntem”.
- ³¹ Iudeii au luat iarăși pietre ca să-l bată cu ele.
- ³² Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucruri bune de la Tatăl; pentru care faptă dintre ele vreți să mă bateți cu pietre?”

- ³³ Iudeii i-au răspuns: „Nu pentru vreo faptă bună aruncăm cu pietre în tine, ci pentru blasfemie și pentru că tu, om fiind, te faci Dumnezeu”.
- ³⁴ Isus le-a zis: „Oare nu este scris în Legea voastră: *Eu am zis: sunteți dumnezei*?”
- ³⁵ Dacă i-a numit «dumnezei» pe cei către care a fost cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată –
- ³⁶ aceluia pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume voi îi spuneți: «Spui blasfemii» pentru că am zis: «Sunt Fiul lui Dumnezeu!»?
- ³⁷ Dacă nu fac lucrările Tatălui meu, să nu credeți în mine;
- ³⁸ dar dacă le fac, chiar dacă nu credeți în mine, credeți în fapte, ca să știți și să recunoașteți că Tatăl este în mine și eu în Tatăl”.
- ³⁹ Ei căutau din nou să-l prindă, dar el a scăpat din mâna lor.
- ⁴⁰ El a plecat iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase mai înainte Ioan, și a rămas acolo.
- ⁴¹ Mulți veneau la el și spuneau: „Ioan n-a făcut nici un semn, însă tot ce a spus Ioan despre acesta era adevărat”.
- ⁴² Și mulți au crezut în el acolo.

11.

Învierea lui Lazăr

- ¹ Era bolnav un oarecare Lazăr din Betania, din satul Mariei și al Martei, sora ei.
- ² Maria era aceea care îl unsese pe Domnul cu mireasmă și îi uscaseră picioarele cu părul ei. Fratele ei, Lazăr, era bolnav.
- ³ Așadar, surorile au trimis să i se spună: „Doamne, iată, cel care-ți e prieten este bolnav!”
- ⁴ Auzind, Isus a zis: „Această boală nu este spre moarte, ci spre gloria lui Dumnezeu pentru că Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea”.

- ⁵ Deși Isus îi iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr,
- ⁶ când a auzit că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era.
- ⁷ Abia după aceea, le-a spus discipolilor: „Să mergem din nou în Iudeea!”
- ⁸ Discipolii i-au spus: „Rabbi, acum căutau iudeii să te bată cu pietre și tu mergi iarăși acolo?”
- ⁹ Isus a răspuns: „Oare nu sunt douăsprezece ore într-o zi? Dacă cineva umblă în timpul zilei, nu se poticnește pentru că vede lumina acestei lumi.
- ¹⁰ Însă, dacă cineva umblă în timpul nopții, se poticnește, pentru că lumina nu este în el”.
- ¹¹ După ce a spus acestea, a adăugat: „Lazăr, prietenul nostru a adormit, dar mă duc să-l trezesc”.
- ¹² Atunci discipolii i-au zis: „Doamne, dacă doarme, va fi salvat!”
- ¹³ De fapt, Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre somnul obișnuit.
- ¹⁴ Așadar, Isus le-a spus deschis: „Lazăr a murit
- ¹⁵ și mă bucur pentru voi că nu eram acolo, pentru ca voi să credeți. Dar să mergem la el!”
- ¹⁶ Atunci Toma, cel numit Geamănul, a spus celorlalți discipoli: „Să mergem și noi ca să murim cu el!”
- ¹⁷ Când a venit Isus, a aflat că era deja de patru zile în mormânt.
- ¹⁸ Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.
- ¹⁹ Și mulți iudei veniseră la Marta și Maria să le consoleze pentru fratele lor.
- ²⁰ Când a auzit că a venit Isus, Marta i-a ieșit în întâmpinare. Maria însă stătea în casă.
- ²¹ Așadar, Marta i-a spus lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit!
- ²² Însă și acum știu că tot ce vei cere de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da”.
- ²³ Isus i-a spus: „Fratele tău va învia”.

- 24 Marta i-a zis: „Știu că va învia, la înviere, în ziua de pe urmă”.
- 25 Isus i-a spus: „Eu sunt învierea și viața. Cel care crede în mine, chiar dacă moare, va trăi;
- 26 și oricine trăiește și crede în mine nu va muri în veci. Crezi tu aceasta?”
- 27 Ea, răspunzând, a zis: „Da, Doamne; eu am crezut că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu, cel care vine în lume”.
- 28 După ce a spus ea aceasta, s-a dus și a chemat-o pe sora ei, Maria, spunându-i în taină: „Învățătorul este aici și te cheamă”.
- 29 Când a auzit, ea s-a ridicat repede și a venit la el.
- 30 Încă nu ajunsese Isus în sat, ci se afla tot în locul unde îl întâmpinase Marta.
- 31 Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o consolau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au venit după ea, crezând că merge la mormânt ca să plângă acolo.
- 32 Când a ajuns Maria unde era Isus, văzându-l, a căzut la picioarele lui, spunându-i: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit”.
- 33 Iar Isus, când a văzut-o că plânge și că plâng și iudeii care au venit cu ea, s-a înfiorat în spirit și s-a tulburat.
- 34 Și a zis: „Unde l-ați pus?” I-au răspuns: „Doamne, vino și vezi!”
- 35 Isus a lăcrimat.
- 36 Atunci iudeii au început să spună: „Iată cât de mult îl iubea!”
- 37 Dar unii dintre ei au zis: „Nu a putut el, care a deschis ochii orbului, să facă în așa fel ca acesta să nu moară?”
- 38 Isus s-a înfiorat din nou și a mers la mormânt. Era o grotă, iar [la intrare] era pusă o piatră.
- 39 Isus a zis: „Ridicați piatra!” Marta, sora celui mort, i-a zis: „Doamne, miroase de acum, căci e de patru zile”.
- 40 Isus i-a spus: „Nu ți-am zis că, dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?”
- 41 Au ridicat, deci, piatra. Atunci și-a ridicat ochii și a spus: „Tată, îți mulțumesc că m-ai ascultat.
- 42 Eu știam că mă ascuți întotdeauna. Însă am spus-o pentru mulțimea ce mă înconjoară ca să creadă că tu m-ai trimis”.

⁴³ Spunând acestea, a strigat cu glas puternic: „Lazăr, vino afară!”

⁴⁴ A ieșit mortul, legat la picioare și la mâini cu fâșii de pânză, iar fața lui era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!”

Sinedriul îl condamnă pe Isus la moarte (*Mt* 26, 1-5; *Mc* 14, 1-2; *Lc* 22, 1-2)

⁴⁵ Mulți dintre iudeii care veniseră la Maria și văzuseră ceea ce făcuse el, au crezut în el.

⁴⁶ Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.

⁴⁷ Așadar, arhiereii și fariseii, adunând Sinedriul, au spus: „Ce să facem, pentru că acest om face multe semne?”

⁴⁸ Dacă-l lăsăm așa, toți vor crede în el; vor veni romanii, ne vor lua pe noi [și vor distruge] și sanctuarul nostru și neamul”.

⁴⁹ Unul dintre ei, Caiafa, care era marele preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic,

⁵⁰ nici nu înțelegeți că este mai bine pentru voi ca să moară un singur om pentru popor și să nu piară întregul neam”.

⁵¹ Însă nu a spus aceasta de la sine, ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că Isus avea să moară pentru popor.

⁵² Și nu numai pentru popor, ci și pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu.

⁵³ Din ziua aceea, au hotărât să-l ucidă.

⁵⁴ De aceea, Isus nu mai umbla în public printre iudei, ci a plecat de acolo într-un ținut aproape de pustiu, într-o cetate numită Efraim și a rămas acolo împreună cu discipolii.

⁵⁵ Era aproape Paștele iudeilor și mulți din provincie au urcat la Ierusalim, înainte de Paști, ca să se purifice.

⁵⁶ Îl căutau pe Isus și spuneau unii către alții, în timp ce stăteau în templu: „Ce credeți, oare să nu vină la sărbătoare?”

⁵⁷ De fapt, arhiereii și fariseii dăduseră ordin ca, dacă știe cineva unde este, să-l denunțe, ca să-l aresteze.

Ungerea lui Isus în Betania (*Mt* 26, 6-13; *Mc* 14, 3-9)

- ¹ Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care Isus îl înviase din morți.
- ² Au făcut acolo pentru el un ospăț; Marta servea, iar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu el.
- ³ Atunci, Maria, luând un vas cu mireasmă de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și i le-a șters cu părul ei. Și casa s-a umplut cu parfumul miresmei.
- ⁴ Iuda Iscarioteanul, unul dintre discipolii lui – cel care avea să-l trădeze – a spus:
- ⁵ „De ce nu s-a vândut mireasma aceasta cu trei sute de dinari și să se dea săracilor?”
- ⁶ Dar a spus aceasta nu pentru că îi păsa de săraci, ci pentru că era hoț: întrucât el ținea punga cu bani, fura [din] ce se punea în ea.
- ⁷ Atunci Isus a spus: „Las-o! Pentru ziua înmormântării mele a păstrat aceasta.
- ⁸ Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, pe mine, însă, nu mă aveți întotdeauna”.
- ⁹ Atunci o mare mulțime dintre iudei a aflat că este acolo și a venit nu numai datorită lui Isus, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care îl înviase din morți.
- ¹⁰ Arhiereii voiau să-l ucidă și pe Lazăr,
- ¹¹ pentru că mulți iudei îi părăseau din cauza lui și credeau în Isus.

Intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim (*Mt* 21, 1-16; *Mc* 11, 1-11; *Lc* 19, 28-40)

¹² În ziua următoare, mulțimea numeroasă, care venise pentru sărbătoare, auzind că Isus vine la Ierusalim,

¹³ a luat ramuri de palmier, a ieșit în întâmpinarea lui și striga:

„*Osana!*

*Binecuvântat cel care vine în numele Domnului,
regele lui Israel!”*

¹⁴ Isus, găsimd un măgăruș, s-a așezat pe el, după cum este scris:

¹⁵ *Nu te teme, fiică a Sionului,
iată, regele tău vine
așezat pe un mânz de măgar.*

¹⁶ La început, discipolii lui n-au înțeles acestea, însă când Isus a fost glorificat, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise despre el și că au făcut acestea pentru el.

¹⁷ Așadar, mulțimea, care fusese cu el când l-a chemat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți, dădea mărturie.

¹⁸ De aceea i-a ieșit mulțimea în întâmpinare, pentru că a auzit că el a făcut semnul aceasta.

¹⁹ Atunci, fariseii au zis unii către alții: „Vedeți că nu reușiți nimic! Iată, lumea s-a dus după el!”

Discurs despre glorificarea Fiului Omului

²⁰ Printre cei care au urcat să se prosterneze de sărbători erau unii greci.

²¹ Aceștia s-au apropiat de Filip, cel care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat: „Domnule, vrem să-l vedem pe Isus”.

²² Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei, iar Andrei și Filip au venit și i-au spus lui Isus.

- 23 Isus le-a răspuns: „A venit ceasul ca Fiul Omului să fie glorificat.
- 24 Adevăr, adevăr vă spun: dacă bobul de grâu, care cade în pământ, nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult.
- 25 Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața veșnică.
- 26 Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze, iar acolo unde sunt eu va fi și cel care mă slujește. Dacă îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.
- 27 Acum sufletul meu este tulburat și ce să spun: Tată, salvează-mă de ceasul acesta? Însă tocmai pentru aceasta am ajuns la ceasul acesta.
- 28 Tată, glorifică numele tău!” Atunci a venit o voce din cer: „L-am glorificat și iarăși îl voi glorifica din nou”.
- 29 Mulțimea, care stătea acolo și care auzise, spunea că a fost un tunet; alții ziceau: „Un înger i-a vorbit”.
- 30 Isus a răspuns: „Nu pentru mine a răsunat vocea aceasta, ci pentru voi.
- 31 Acum este judecata acestei lumi; acum conducătorul acestei lumi va fi aruncat afară,
- 32 iar eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine”.
- 33 Spunea aceasta arătând de ce moarte avea să moară.
- 34 Atunci mulțimea a răspuns: „Noi am auzit din Lege că Cristos rămâne în veci. Cum poți tu să spui că Fiul Omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al Omului?”
- 35 Dar Isus le-a zis: „Încă puțin timp mai este lumina cu voi. Umblați cât timp aveți lumina ca să nu vă prindă întunericul. Cine umblă în întuneric nu știe unde merge.
- 36 Cât timp aveți lumina, credeți în lumină ca să deveniți fiii luminii”.

Necredința iudeilor

Isus a spus acestea și, plecând, s-a ascuns de ei.

37 Deși a făcut atâtea semne înaintea lor, totuși ei nu au crezut în el,

38 ca să se împlinească cuvântul pe care îl spusese profetul Isaia:

*Doamne, cine a crezut în ceea ce a auzit de la noi
și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?*

39 Isaia a spus, de asemenea, de ce nu puteau să creadă:

40 *Le-a orbit ochii
și le-a împietrit inima
ca nu cumva să vadă cu ochii,
să înțeleagă cu inima
și să se întoarcă,
iar eu să-i vindec.*

41 Isaia a spus aceasta pentru că a văzut gloria lui și a vorbit despre el.

42 Cu toate acestea, chiar și mulți dintre conducători au crezut în el, dar, din cauza fariseilor, nu o mărturiseau deschis, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă,

43 căci iubeau mai mult gloria oamenilor decât gloria lui Dumnezeu.

44 Atunci Isus a strigat și a zis: „Cine crede în mine nu în mine crede, ci în acela care m-a trimis

45 și cine mă vede îl vede pe cel care m-a trimis.

46 Eu, lumina, am venit în lume, pentru ca oricine crede în mine să nu rămână în întuneric.

47 Dacă cineva aude cuvintele mele și nu le păzește, eu nu-l judec, pentru că nu am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

48 Cine mă respinge și nu primește cuvintele mele își are judecătorul: cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de pe urmă,

- ⁴⁹ pentru că nu am vorbit de la mine însumi, ci acela care m-a trimis, Tatăl, mi-a dat poruncă ce să vorbesc și ce să spun.
- ⁵⁰ Și știu că porunca lui este viață veșnică. Așadar, ceea ce spun eu, așa spun cum mi le-a spus Tatăl’.

III. CARTEA GLORIEI

ULTIMA CINĂ

13.

Isus spală picioarele apostolilor

- ¹ Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că îi venise ceasul să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la sfârșit.
- ² În timpul cinei – când diavolul pusese deja [gândul] de a-l trăda în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon –
- ³ știind că Tatăl a dat toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu a ieșit și că la Dumnezeu merge,
- ⁴ s-a ridicat de la cină, și-a pus hainele deoparte și, luând un ștergar, s-a încins.
- ⁵ Apoi a turnat apă într-un vas de spălat și a început să spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
- ⁶ A venit deci la Simon Petru; acesta i-a zis: „Doamne, tu să-mi speli picioarele?”
- ⁷ Isus a răspuns și i-a zis: „Ceea ce fac eu tu nu știi acum, dar vei cunoaște după aceasta”.

- ⁸ Petru i-a spus: „Nu-mi vei spăla picioarele în veci!” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te voi spăla, nu vei avea parte cu mine”.
- ⁹ Simon Petru i-a spus: „Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul”.
- ¹⁰ Isus i-a zis: „Cine a făcut baie nu are nevoie să-și spele decât [doar] picioarele, căci este curat în întregime. Și voi sunteți curați, dar nu toți”.
- ¹¹ Căci îl știa pe cel care avea să-l trădeze; de aceea a spus: „Nu toți sunteți curați”.
- ¹² După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, s-a așezat iarăși la masă și le-a spus: „Înțelegeți ce am făcut pentru voi?
- ¹³ Voi mă numiți «Învățătorul» și «Domnul» și bine spuneți, pentru că sunt.
- ¹⁴ Așadar, dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
- ¹⁵ Căci v-am dat exemplu ca și voi să faceți așa cum v-am făcut eu.
- ¹⁶ Adevăr, adevăr vă spun: nu este servitorul mai mare decât stăpânul său și nici trimisul mai mare decât cel care l-a trimis.
- ¹⁷ Știind acestea, fericiți sunteți dacă le faceți.
- ¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți; eu știu pe cine am ales, dar trebuie să se împlinească Scriptura: *Cel care mănâncă pâinea mea și-a ridicat călcâiul împotriva mea.*
- ¹⁹ Vă spun acestea de pe acum, înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți că eu sunt.
- ²⁰ Adevăr, adevăr vă spun: cine îl primește pe cel pe care îl voi trimite, pe mine mă primește, iar cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis”.

Dezvăluirea trădării lui Iuda (Mt 26, 20-25; Mc 14, 17-21; Lc 22, 21-23)

- ²¹ După ce a spus acestea, Isus s-a tulburat în duh și a mărturisit: „Adevăr, adevăr vă spun: unul dintre voi mă va trăda”.

- ²² Discipolii se uitau unii la alții, nedumeriți fiind în legătură cu cel despre care vorbește.
- ²³ Unul dintre discipolii lui, pe care îl iubea Isus, stătea la masă la pieptul lui Isus.
- ²⁴ Atunci, Simon Petru i-a făcut acestuia semn să se intereseze cine ar putea să fie cel despre care vorbește.
- ²⁵ El s-a aplecat, deci, pe pieptul lui Isus și i-a zis: „Doamne, cine este?”
- ²⁶ Isus a răspuns: „Este acela pentru care voi întinge îmbucătura și i-o voi da”. Atunci, întingând îmbucătura, a luat-o și a dat-o lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon.
- ²⁷ După acea îmbucătură, a intrat Satana în el. Atunci, Isus i-a zis: „Ceea ce vrei să faci, fă repede!”
- ²⁸ Dar nici unul dintre cei care stăteau la masă nu a înțeles de ce i-a spus aceasta.
- ²⁹ Și, cum Iuda ținea punga cu bani, unii au crezut că Isus îi spune: „Cumpără ceea ce ne trebuie pentru sărbătoare” sau ca să dea ceva săracilor.
- ³⁰ Așadar, luând îmbucătura, [Iuda] a ieșit îndată. Și era noapte.

Porunca cea nouă

- ³¹ După ce a ieșit el, Isus a spus: „Acum a fost glorificat Fiul Omului și Dumnezeu a fost glorificat în el,
- ³² iar dacă Dumnezeu a fost glorificat în el, și Dumnezeu îl va glorifica în el însuși, și-l va glorifica îndată.
- ³³ Copilași, încă puțin mai sunt cu voi. Mă veți căuta și, așa cum le-am spus iudeilor, vă spun acum și vouă: «Unde merg eu, voi nu puteți veni».
- ³⁴ Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții. Așa cum eu v-am iubit pe voi, așa să vă iubiți unii pe alții!
- ³⁵ Prin aceasta vor recunoaște toți că sunteți discipolii mei: dacă aveți dragoste unii față de alții”.

Prezicerea renegării lui Petru (Mt 26, 31-35; Mc 14, 27-31; Lc 22, 31-34)

³⁶ Simon Petru i-a spus: „Doamne, unde mergi?” Isus i-a răspuns: „Unde merg eu, tu nu mă poți urma acum, dar mă vei urma după aceea”.

³⁷ Petru i-a spus: „Doamne, de ce nu pot să te urmez acum? Îmi voi da viața pentru tine!”

³⁸ Isus a răspuns: „Îți vei da viața pentru mine? Adevăr, adevăr îți spun: nu va cânta cocoșul până când mă vei renega de trei ori.

14.

Isus – calea, adevărul și viața

¹ Să nu se tulbure inima voastră! Credeți în Dumnezeu și credeți în mine!

² În casa Tatălui meu sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus: Mă duc să vă pregătesc un loc?

³ Și, după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua la mine, pentru ca să fiți și voi acolo unde sunt eu.

⁴ Și unde mă duc eu, voi știți calea”.

⁵ Toma i-a zis: „Doamne, nu știm unde te duci. Cum am putea ști calea?”

⁶ Isus i-a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.

⁷ Dacă m-ați cunoscut pe mine, îl veți cunoaște și pe Tatăl meu; de pe acum îl cunoașteți și l-ați văzut”.

⁸ Filip i-a zis: „Doamne, arată-ni-l pe Tatăl și ne este de ajuns”.

⁹ Isus i-a spus: „De atâta timp sunt cu voi, și tu nu m-ai cunoscut, Filip? Cine m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl. Cum poți spune:

«Arată-ni-l pe Tatăl?».

¹⁰ Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la mine; dar Tatăl, care rămâne în mine, face lucrările sale.

¹¹ Credeți-mă! Eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine. Dacă nu pentru altceva, credeți datorită lucrărilor acestora.

¹² Adevăr, adevăr vă spun, cine crede în mine va face și el lucrările pe care le fac eu și va face și mai mari decât acestea, căci mă duc la Tatăl.

¹³ Și orice veți cere în numele meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul.

¹⁴ Dacă veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

Isus îl promite pe Duhul Sfânt

¹⁵ Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele

¹⁶ și eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor ca să fie cu voi pentru totdeauna,

¹⁷ Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi pentru că nu-l vede și nici nu-l cunoaște. Dar voi îl cunoașteți pentru că rămâne la voi și va fi în voi.

¹⁸ Nu vă voi lăsa orfani. Voi veni la voi.

¹⁹ Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea. Voi, însă, mă veți vedea; pentru că eu trăiesc, veți trăi și voi.

²⁰ În ziua aceea veți cunoaște că eu sunt în Tatăl meu, iar voi în mine și eu în voi.

²¹ Cine are poruncile mele și le păzește, acela mă iubește, iar cine mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi revela lui”.

²² Iuda, nu Iscarioteanul, i-a zis: „Doamne, cum se face că ai să ni te revelezi nouă și nu lumii?”

- ²³ Isus a răspuns și i-a zis: „Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el.
- ²⁴ Cine nu mă iubește nu păzește cuvintele mele, iar cuvântul pe care îl ascultați nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.
- ²⁵ V-am spus acestea cât timp mai rămân cu voi.
- ²⁶ Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, vă va învăța toate și vă va aminti toate câte vi le-am spus eu.
- ²⁷ Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă. Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu se tulbure inima voastră, nici să nu se teamă.
- ²⁸ Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și voi veni la voi». Dacă m-ați iubi, v-ați bucura că mă duc la Tatăl pentru că Tatăl este mai mare decât mine.
- ²⁹ V-am spus-o acum, înainte de a se întâmpla, ca, atunci când se va întâmpla, să credeți.
- ³⁰ Nu voi mai vorbi mult cu voi pentru că vine conducătorul lumii, dar nu are nici o putere asupra mea.
- ³¹ Însă lumea trebuie să știe că îl iubesc pe Tatăl și că fac așa cum mi-a poruncit Tatăl.
- Ridicați-vă! Să plecăm de aici!

15.

Isus, vița cea adevărată

- ¹ Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl meu este viticultorul.
- ² Orice mlădiță care este în mine și nu aduce rod, el o înlătură și oricare aduce rod o curăță ca să aducă și mai mult rod.
- ³ Voi sunteți deja curați, datorită cuvântului pe care vi l-am spus.

- ⁴ Rămâneți în mine și eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne în viță, tot la fel nici voi, dacă nu rămâneți în mine.
- ⁵ Eu sunt viță, voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult, pentru că fără mine nu puteți face nimic.
- ⁶ Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară, la fel ca mlădița, și se usucă. Se adună, se aruncă în foc și arde.
- ⁷ Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, orice voiți, cereți și vi se va face.
- ⁸ În aceasta a fost glorificat Tatăl meu, ca să aduceți rod și să fiți discipolii mei.
- ⁹ Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am iubit și eu pe voi. Rămâneți în iubirea mea.
- ¹⁰ Dacă păziți poruncile mele, rămâneți în iubirea mea așa cum eu am păzit poruncile Tatălui meu și rămân în iubirea lui.
- ¹¹ V-am spus acestea pentru ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină.
- ¹² Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit eu.
- ¹³ Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi.
- ¹⁴ Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc.
- ¹⁵ Nu vă mai numesc servitori, pentru că servitorul nu știe ce face stăpânul lui. Însă v-am numit pe voi prieteni pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute.
- ¹⁶ Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am pus ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca orice îl veți ruga pe Tatăl în numele meu să vă dea.
- ¹⁷ Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul.

Ura lumii împotriva apostolilor

- ¹⁸ Dacă lumea vă urăște, să știți că pe mine m-a urât înainte de voi.
- ¹⁹ Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ceea ce îi este propriu, dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, pentru aceasta vă urăște lumea.
- ²⁰ Amintiți-vă cuvântul pe care vi l-am spus: «Nu este sclavul mai mare decât stăpânul său». Dacă m-au persecutat pe mine, vă vor persecuta și pe voi; dacă au păzit cuvântul meu, îl vor păzi și pe al vostru.
- ²¹ Însă toate acestea vi le vor face din cauza numelui meu, pentru că nu-l cunosc pe cel care m-a trimis.
- ²² Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum nu au scuză pentru păcatul lor.
- ²³ Cine mă urăște pe mine îl urăște și pe Tatăl meu.
- ²⁴ Dacă n-aș fi făcut între ei lucrările pe care nici un altul nu le-a făcut, nu ar avea păcat. Însă acum au văzut și m-au urât și pe mine și pe Tatăl meu.
- ²⁵ Dar [trebuie] să se împlinească cuvântul scris în Legea lor: *M-au urât fără motiv*.
- ²⁶ Când va veni Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, el va da mărturie despre mine.
- ²⁷ Și voi veți da mărturie, pentru că de la început sunteți cu mine.

16.

- ¹ V-am spus acestea ca să nu vă scandalizați.
- ² Vă vor exclude din sinagogă. Mai mult, vine ceasul când cel care vă va ucide va crede că aduce cult lui Dumnezeu.
- ³ Și vor face acestea pentru că nu l-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.
- ⁴ Dar v-am spus toate acestea pentru ca, atunci când va veni ceasul lor, să vă aduceți aminte de ele, căci eu v-am spus.

Misiunea Duhului Sfânt

Nu v-am spus acestea de la început pentru că eram cu voi.

⁵ Însă acum mă duc la cel care m-a trimis și nimeni dintre voi nu mă întreabă: «Unde mergi?»

⁶ Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea a umplut inima voastră.

⁷ Totuși, eu vă spun adevărul: este mai bine pentru voi ca eu să plec, pentru că, dacă nu mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi; însă, dacă mă duc, îl voi trimite la voi.

⁸ Și când va veni el, va denunța lumea cu privire la păcat, cu privire la dreptate și cu privire la judecată.

⁹ Cu privire la păcat, pentru că nu cred în mine.

¹⁰ Cu privire la dreptate, pentru că mă duc la Tatăl și nu mă veți mai vedea.

¹¹ Cu privire la judecată, deoarece conducătorul acestei lumi a fost judecat.

¹² Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta.

¹³ Însă, când va veni el, Duhul adevărului vă va călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de la sine, ci va spune ceea ce va auzi și vă va vesti lucrurile care vor veni.

¹⁴ El mă va glorifica pe mine pentru că dintr-al meu va lua și vă va vesti vouă.

¹⁵ Toate câte le are Tatăl sunt ale mele; de aceea v-am spus că ia dintr-al meu și vă va vesti.

Promisiunea revenirii lui Isus

¹⁶ Puțin și nu mă veți mai vedea. Și iarăși puțin și mă veți vedea”.

- ¹⁷ Atunci, unii dintre discipolii lui au spus unii către alții: „Ce înseamnă ceea ce ne spune «Puțin și nu mă veți mai vedea. Și iarăși puțin și mă veți vedea» și «Mă duc la Tatăl»?”
- ¹⁸ Deci, spuneau: „Ce înseamnă acest «puțin»? Nu înțelegem ce spune”.
- ¹⁹ Isus a aflat că voiau să-l întrebe și le-a zis: „Pentru aceasta vă întrebați între voi, că v-am spus: «Puțin și nu mă veți mai vedea. Și iarăși puțin și mă veți vedea»?
- ²⁰ Adevăr, adevăr vă spun: voi veți plânge și veți jeli, iar lumea se va bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea voastră va deveni bucurie.
- ²¹ Femeia, când naște, este tristă pentru că i-a venit ceasul, dar, după ce a născut copilul, nu-și mai amintește de chin, de bucurie că s-a născut un om pe lume.
- ²² Iată, acum și voi sunteți triști, dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura, iar bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.
- ²³ În ziua aceea nu mă veți mai întreba nimic. Adevăr, adevăr vă spun: orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da.
- ²⁴ Până acum nu ați cerut nimic în numele meu. Cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Victoria lui Isus asupra lumii

- ²⁵ Acestea vi le-am spus în asemănări. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în asemănări, ci vă voi vesti deschis despre Tatăl meu.
- ²⁶ În ziua aceea, veți cere în numele meu și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi;
- ²⁷ de fapt, Tatăl însuși vă iubește pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.
- ²⁸ Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și mă duc la Tatăl”.
- ²⁹ Discipolii i-au zis: „Iată, acum ne vorbești deschis și nu spui nici o asemănare.

³⁰ Acum știm că știi toate și nu ai nevoie ca să te întrebe cineva. De aceea, credem că ai ieșit de la Dumnezeu”.

³¹ Isus le-a răspuns: „Acum credeți?

³² Iată, vine ceasul – ba a și venit – când veți fi împrăștiați fiecare la ale sale și mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur pentru că Tatăl este cu mine.

³³ V-am spus acestea ca să aveți pace în mine. În lume veți avea necazuri; însă curaj, eu am învins lumea”.

17.

Rugăciunea lui Isus

¹ După ce a spus Isus acestea, ridicându-și ochii spre cer, a zis: „Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe tine,

² pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor acelor pe care i-ai dat lui.

³ Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos.

⁴ Eu te-am glorificat pe pământ, împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac.

⁵ Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea.

⁶ Am revelat numele tău oamenilor pe care tu mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul tău.

⁷ Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat este de la tine,

⁸ căci cuvintele pe care mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis.

⁹ Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi.

¹⁰ Și toate ale mele sunt ale tale, și ale tale sunt ale mele, și sunt glorificat în ei.

- ¹¹ Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine. Tată sfânt, păstrează-i în numele tău pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una ca și noi.
- ¹² Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat în numele tău pe care mi l-ai dat și i-am păzit și nimeni dintre ei nu s-a pierdut în afară de fiul pierzării, ca să se îplinească Scriptura.
- ¹³ Acum însă, vin la tine și spun acestea în lume ca să aibă bucuria mea deplină în ei.
- ¹⁴ Eu le-am dat cuvântul tău, iar lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, așa cum eu nu sunt din lume.
- ¹⁵ Nu te rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de Cel Rău.
- ¹⁶ Ei nu sunt din lume așa cum eu nu sunt din lume.
- ¹⁷ Consacră-i în adevăr; cuvântul tău este adevăr.
- ¹⁸ După cum m-ai trimis pe mine în lume, și eu îi trimit pe ei în lume
- ¹⁹ și pentru ei mă consacru pe mine însumi, ca și ei să fie consacrați în adevăr.
- ²⁰ Nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor,
- ²¹ ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.
- ²² Iar eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, ca ei să fie una, după cum noi suntem una:
- ²³ eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire, încât să cunoască lumea că tu m-ai trimis și i-ai iubit pe ei, așa cum m-ai iubit pe mine.
- ²⁴ Tată, vreau ca acolo unde sunt eu să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că tu m-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
- ²⁵ Tată drept, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut, iar aceștia au cunoscut că tu m-ai trimis.
- ²⁶ Eu le-am revelat numele tău și-l voi revela, pentru ca iubirea cu care m-ai iubit pe mine să fie în ei și eu în ei”.

PĂTIMIREA ȘI MOARTEA LUI ISUS

18.

Arestarea lui Isus (*Mt* 26, 47-56; *Mc* 14, 43-52; *Lc* 22, 47-53)

¹ Spunând acestea, Isus a ieșit împreună cu discipolii săi dincolo de torentul Cedron, unde era o grădină în care a intrat el și discipolii lui.

² Dar știa și Iuda, trădătorul, locul [acela] pentru că de multe ori Isus se aduna acolo împreună cu discipolii săi.

³ Așadar, Iuda, luând cohorta și servitori de la arhierei și farisei, a venit acolo cu felinare, torțe și arme.

⁴ Atunci Isus, cunoscând toate câte vor veni asupra lui, a ieșit și le-a zis: „Pe cine căutați?”

⁵ I-au răspuns: „Pe Isus Nazarineanul”. El le-a zis: „Eu sunt”. Era acolo cu ei și Iuda, cel care l-a trădat.

⁶ Când le-a zis: „Eu sunt”, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

⁷ Atunci, i-a întrebat a doua oară: „Pe cine căutați?”, iar ei au zis: „Pe Isus Nazarineanul”.

⁸ Isus le-a răspuns: „V-am spus că eu sunt. Așadar, dacă mă căutați pe mine, lăsați-i pe aceștia să plece”.

⁹ Ca să se împlinească cuvântul pe care îl spusese: „Dintre cei pe care mi i-ai dat, n-am pierdut pe nici unul”.

¹⁰ Atunci Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o și l-a lovit pe servitorul arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă; iar numele servitorului era Malchus.

¹¹ Dar Isus i-a zis lui Petru: „Pune-ți sabia în teacă. Oare să nu beau potirul pe care mi l-a dat Tatăl?”

Isus înaintea marelui preot și renegarea lui Petru (Mt 26, 57-75; Mc 14, 53-72; Lc 22, 54-71)

¹² Atunci, cohorta, comandantul și servitorii iudeilor, l-au luat pe Isus și l-au legat.

¹³ L-au dus mai întâi la Anna, căci era socrul lui Caiafa, care era marele preot al aceluia an.

¹⁴ Caiafa era acela care dăduse iudeilor sfatul: „Este mai bine să moară un singur om pentru popor”.

¹⁵ Iar Simon Petru și celălalt discipol îl urmau pe Isus. Acel discipol era cunoscut marelui preot și a intrat împreună cu Isus în curtea marelui preot.

¹⁶ Petru stătea afară, lângă. Atunci celălalt discipol, care era cunoscut marelui preot, a ieșit și a vorbit cu portăreasa și a intrat și Petru.

¹⁷ Servitoarea portăreasă i-a spus lui Petru: „Nu cumva ești și tu dintre discipolii aceluia om?” El i-a zis: „Nu sunt”.

¹⁸ Stăteau acolo slujitorii și servitorii; făcuseră un foc pentru că era frig și se încălzeau. Și Petru stătea cu ei și se încălzea.

¹⁹ Atunci, marele preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre învățătura sa.

²⁰ Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii pe față. Întotdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii. N-am vorbit nimic pe ascuns.

²¹ De ce mă întrebi pe mine? Întreabă-i pe cei care au auzit ce le-am vorbit: iată, ei știu ce am spus”.

²² Îndată ce a spus acestea, unul dintre servitori, care stătea în preajmă, i-a dat o palmă lui Isus, spunând: „Așa răspunzi tu marelui preot?”

²³ Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, dă mărturie despre rău, dar dacă [am vorbit] bine, de ce mă lovești?”

²⁴ Atunci Anna l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

²⁵ Iar Simon Petru stătea și se încălzea. Atunci ei i-au spus: „Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui?” El a negat și a zis: „Nu sunt”.

²⁶ Unul dintre servitorii marelui preot, o rudă a celui căruia Petru i-a tăiat urechea, i-a zis: „Nu te-am văzut eu în grădină împreună cu

el?”

²⁷ Dar Petru a negat din nou și îndată a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat (*Mt* 27, 1-2. 11-14; *Mc* 15, 1-5; *Lc* 23, 1-5)

²⁸ Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafa la pretoriu. Era dimineață. Dar ei nu au intrat în pretoriu ca să nu se profaneze și să poată [mânca] paștele.

²⁹ Pilat a ieșit deci la ei și a spus: „Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?”

³⁰ Au răspuns și i-au zis: „Dacă nu ar fi fost acesta un răufăcător, nu l-am fi dat [pe mâna ta]”.

³¹ Atunci, Pilat le-a zis: „Luați-l voi și judecați-l voi după Legea voastră!” Iudeii i-au spus: „Nouă nu ne este permis să ucidem pe nimeni”.

³² Astfel trebuia să se împlinească cuvântul pe care îl spusese el, arătând de ce [fel de] moarte avea să moară.

³³ Pilat a intrat din nou în pretoriu, l-a chemat pe Isus și i-a zis: „Tu ești regele iudeilor?”

³⁴ Isus a răspuns: „De la tine însuși spui aceasta sau ți-au spus alții despre mine?”

³⁵ Pilat a răspuns: „Oare sunt eu iudeu? Neamul tău și arhierii te-au dat pe mâna mea. Ce ai făcut?” ³⁶ Isus a răspuns: „Împărăția mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția mea ar fi fost din lumea aceasta, slujitorii mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat pe [mâna] iudeilor. Dar acum împărăția mea nu este de aici”.

³⁷ Atunci Pilat i-a zis: „Așadar, ești rege?” Isus i-a răspuns: „Tu spui că eu sunt rege. Eu pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul meu”.

³⁸ Pilat i-a zis: „Ce este adevărul?”

După ce a spus aceasta, a ieșit din nou la iudei și le-a zis: „Eu nu găsesc în el nici o vină.

³⁹ Dar este un obicei la voi ca de Paști să vă eliberez pe cineva; așadar, vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?”

⁴⁰ Atunci au strigat din nou, spunând: „Nu pe acesta, ci pe Baraba!” Iar Baraba era un tâlhar.

19.

¹ Atunci Pilat l-a luat pe Isus și l-a dat să fie biciuit.

² Soldații au împletit o coroană din spini, i-au pus-o pe cap și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură,

³ apoi veneau la el și spuneau: „Bucură-te, regele Iudeilor!” Și-i dădeau palme.

⁴ Pilat a ieșit din nou și le-a zis: „Iată, vi-l aduc afară ca să știți că nu găsesc în el nici o vină”.

⁵ Așadar, Isus a ieșit afară, purtând coroana de spini și haina de purpură. Iar Pilat le-a zis: „Iată omul!”

⁶ Când l-au văzut, arhierii și servitorii au strigat: „Răstignește-l! Răstignește-l!” Pilat le-a zis: „Luați-l voi și răstigniți-l pentru că eu nu găsesc în el nici o vină!”

⁷ Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege și după această Lege trebuie să moară, pentru că s-a făcut pe sine Fiul lui Dumnezeu”.

⁸ Când a auzit Pilat cuvintele acestea, s-a înspăimântat și mai mult.

⁹ A intrat iarăși în pretoriu și i-a zis: „De unde ești tu?” Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.

¹⁰ Atunci Pilat i-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că eu am putere să te eliberez și am putere să te răstignesc?”

¹¹ Isus i-a răspuns: „Nu ai avea nici o putere asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cel care m-a dat în [mâinile] tale are un păcat mai mare”.

¹² De aceea, Pilat căuta să-l elibereze, dar iudeii strigau, zicând: „Dacă-l eliberezi pe acesta, nu ești prietenul Cezarului. Oricine se face pe sine rege se împotrivește împăratului”.

¹³ Când a auzit Pilat cuvintele acestea, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat pe un tron în locul numit „Lithostrotos” – iar în ebraică, „Gabbata”.

¹⁴ Era ziua Pregătirii Paștelui, pe la ceasul al șaselea. Și le-a spus iudeilor: „Iată-l pe regele vostru!”

¹⁵ Atunci ei au strigat: „Ia-l, ia-l, răstignește-l!” Pilat le-a spus: „Să-l răstignesc pe regele vostru?” Arhiereii au răspuns: „Nu avem alt rege decât pe Cezar”.

¹⁶ Atunci l-a predat lor ca să fie răstignit.

Răstignirea lui Isus (*Mt 27, 32-44; Mc 15, 21-32; Lc 23, 26-43*)

Așadar, l-au luat pe Isus.

¹⁷ Purtându-și singur crucea, a ieșit spre locul numit „al Craniului”, care, în ebraică, este numit „Golgota”,

¹⁸ unde l-au răstignit pe el și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, iar Isus în mijloc.

¹⁹ Pilat a scris și o inscripție și a pus-o pe cruce. Era scris: „Isus Nazarineanul, regele iudeilor”.

²⁰ Mulți dintre iudei au citit această inscripție, pentru că locul unde a fost răstignit Isus era aproape de cetate și era scris în ebraică, latină și greacă.

²¹ Arhiereii iudeilor i-au spus lui Pilat: „Nu scrie: «Regele iudeilor», ci acela a zis: «Eu sunt regele iudeilor»”.

²² Pilat a răspuns: „Ce-am scris, am scris”.

²³ După ce soldații l-au răstignit pe Isus, au luat hainele lui și au făcut patru părți, fiecărui soldat o parte, și tunica. Însă tunica era fără cusătură, țesută dintr-o bucată, de sus [până jos];

²⁴ așadar, au zis unii către alții: „Să nu o rupem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui să fie”. Aceasta ca să se împlinească Scriptura:

Au împărțit între ei hainele mele

și pentru tunica mea au aruncat zaruri.

Soldații au făcut acestea.

- ²⁵ Lângă crucea lui Isus, stăteau mama lui Isus și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalena.
- ²⁶ Așadar, văzând Isus că stătea acolo mama lui și discipolul pe care îl iubea, i-a spus mamei: „Femeie, iată-l pe fiul tău!”
- ²⁷ Apoi, i-a spus discipolului: „Iat-o pe mama ta!” Și, din ceasul acela, discipolul a luat-o acasă la el.

Moartea lui Isus (*Mt* 27, 45-56; *Mc* 15, 33-41; *Lc* 23, 44-49)

- ²⁸ După aceasta, văzând Isus că toate s-au împlinit, ca să se îplinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete”.
- ²⁹ Era acolo un vas plin cu oțet. Atunci, ei au pus în isop un burete îmbibat cu oțet și i l-au apropiat de gură.
- ³⁰ După ce a luat oțetul, Isus a spus: „S-a împlinit!” Și, plecându-și capul, și-a dat duhul.

Coasta străpunsă a lui Isus

- ³¹ Întrucât era ziua Pregătirii, ca să nu rămână trupurile pe cruce sâmbăta – pentru că acea sâmbăta era zi mare – [iudeii] i-au cerut lui Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ia [de acolo].
- ³² Atunci, au venit soldații, au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi și ale celui alt care era răstignit cu el.
- ³³ Dar când au venit la Isus și au văzut că deja murise, nu i-au zdrobit fluierile picioarelor,
- ³⁴ ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și îndată a ieșit sânge și apă.
- ³⁵ Cel care a văzut a dat mărturie și mărturia lui este adevărată; el știe că spune adevărul ca să credeți și voi.
- ³⁶ Acestea s-au făcut ca să se îplinească Scriptura: *Nu i se va zdrobi nici un os.*

³⁷ Iar în altă parte Scriptura mai spune: *Vor privi la cel pe care l-au străpuns.*

Înmormântarea lui Isus (*Mt 27, 57-61; Mc 15, 42-47; Lc 23, 50-56*)

³⁸ După acestea, Iosif din Arimateea, care era discipol al lui Isus, dar în ascuns, de frica iudeilor, i-a cerut lui Pilat să ia trupul lui Isus. Pilat i-a permis. Atunci, a venit și a luat trupul lui Isus.

³⁹ A venit și Nicodim, cel care fusese mai înainte la el noaptea, și a adus un amestec de smirnă și aloe, cam de o sută de litre.

⁴⁰ Ei au luat trupul lui Isus, l-au înfășurat în giulgiuri, cu [uleiurile] aromate, după cum este [obiceiul de înmormântare] la evrei.

⁴¹ În locul unde fusese răstignit [Isus] era o grădină, iar în grădină era un mormânt nou în care nu fusese pus nimeni, niciodată.

⁴² Așadar, pentru că era ziua Pregătirii iudeilor, iar mormântul era aproape, l-au pus pe Isus acolo.

ÎNVIEREA LUI ISUS

20.

Mormântul gol (*Mt 28, 1-10; Mc 16, 1-8; Lc 24, 1-12*)

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineată, pe când mai era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt.

² Atunci, a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus, și le-a spus: „L-au luat pe Domnul din

mormânt și nu știm unde l-au pus”.

³ A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt.

⁴ Alergau amândoi împreună, dar celălalt discipol a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt.

⁵ Aplecându-se, a văzut giulgiurile așezate, dar nu a intrat.

⁶ Atunci a venit și Simon Petru, care îl urma, și a intrat în mormânt. El a văzut giulgiurile așezate,

⁷ dar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era așezat împreună cu giulgiurile, ci împăturit aparte, într-un loc.

⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol care sosise primul la mormânt. A văzut și a crezut;

⁹ pentru că încă nu cunoșteau Scriptura: că el trebuia să învie din morți.

¹⁰ Atunci discipolii s-au întors la ai lor.

Isus se arată Mariei Magdalena (*Mc* 16, 9-11; *Mt* 28, 9-10)

¹¹ Iar Maria stătea lângă mormânt, afară, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat spre mormânt

¹² și a văzut doi îngeri în haine albe, care stăteau în locul unde zăcuse trupul lui Isus, unul la cap și altul la picioare.

¹³ Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a spus: „L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus”.

¹⁴ Spunând acestea și întorcându-se, l-a văzut pe Isus stând [în picioare], dar nu știa că este Isus.

¹⁵ Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, i-a spus: „Domnule, dacă tu l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua”.

¹⁶ Isus i-a zis: „Maria!” Ea, întorcându-se, i-a spus în evreiește: „Rabbuni” – care înseamnă „Învățătorule”.

¹⁷ Isus i-a zis: „Nu mă reține, pentru că nu m-am urcat încă la Tatăl, dar du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl

vostru, la Dumnezeu meu și Dumnezeuul vostru”.

¹⁸ Maria Magdalena a venit la discipoli și le-a vestit că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

Isus apare discipolilor (*Mt* 28, 16-20; *Mc* 16, 14-18; *Lc* 24, 36-49)

¹⁹ În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

²⁰ Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat văzându-l pe Domnul.

²¹ Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”.

²² Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Duhul Sfânt.

²³ Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute”.

Isus se arată lui Toma

²⁴ Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, care se numea „Geamănul”, nu era cu ei când a venit Isus. ²⁵ Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede”.

²⁶ După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei. Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: „Pace vouă!”

²⁷ Apoi i-a spus lui Toma: „Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios”.

²⁸ Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”

²⁹ Isus i-a spus: „Pentru că m-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut”.

Scopul Evangheliei

³⁰ Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta.

³¹ Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

IV. EPILOG

21.

Isus apare discipolilor lângă Marea Tiberiadei

¹ După acestea, Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei și [li] s-a arătat astfel:

² Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, [fiii] lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui.

³ Simon Petru le-a spus: „Mă duc să pescuiesc”. Ei i-au zis: „Venim și noi cu tine”. Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic.

⁴ Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus.

- ⁵ Așadar, Isus le-a zis: „Copilași, nu aveți ceva de mâncare?” I-au răspuns: „Nu!”
- ⁶ Atunci le-a zis: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”. Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor.
- ⁷ Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: „E Domnul!” Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina – pentru că era dezbrăcat – și s-a aruncat în mare.
- ⁸ Ceilalți discipoli au venit cu barca – pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți – trăgând cu ei năvodul cu pești.
- ⁹ Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, peștișori puși deasupra și pâine.
- ¹⁰ Isus le-a zis: „Aduceți din peștișorii pe care i-ați prins acum!”
- ¹¹ Atunci, Simon Petru a urcat [în barcă] și a tras la mal năvodul plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt.
- ¹² Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!” Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznește să-l întrebe „Tu cine ești?” căci știa că este Domnul.
- ¹³ Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele.
- ¹⁴ Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor, după ce a înviat din morți.

Misiunea pastorală a lui Petru

- ¹⁵ După ce au stat la masă, Isus i-a spus lui Simon Petru: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești mai mult decât aceștia?” El i-a zis: „Da, Doamne, tu știi că te iubesc”. El i-a spus: „Paște mieluseii mei!”
- ¹⁶ El i-a zis iarăși, a doua oară: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?” El i-a spus: „Da, Doamne, tu știi că te iubesc”. I-a zis: „Paște oile mele!”

- ¹⁷ I-a zis a treia oară: „Simon, fiul lui Ioan, mă iubești? ” Petru s-a întristat pentru că i-a zis a treia oară: „Mă iubești? ” și i-a spus: „Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc”. Isus i-a zis: „Paște oile mele!
- ¹⁸ Adevăr, adevăr îți spun: când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai. Însă, când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și te va încinge [un altul] și te va duce unde nu vei voi”.
- ¹⁹ Dar aceasta a spus-o, arătând cu ce moarte îl va fi glorificat pe Dumnezeu. După ce a spus aceasta, i-a zis: „Urmează-mă!”
- ²⁰ Întorcându-se, Petru l-a văzut venind din urmă pe discipolul pe care-l iubea Isus, care în timpul cinei se aplecase pe pieptul lui și îi spusese: „Doamne, cine este cel care te trădează?”
- ²¹ Așadar, văzându-l pe acesta, Petru i-a spus: „Doamne, dar acesta?”
- ²² Isus i-a zis: „Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește? Tu urmează-mă!”
- ²³ Astfel a ieșit vorba printre frați că discipolul acela nu va muri. Dar Isus nu-i spusese că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește?”

Concluzie

- ²⁴ Acesta este discipolul care dă mărturie despre acestea și le-a scris, iar noi știm că mărturia lui este adevărată.
- ²⁵ Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus. Dacă acestea s-ar scrie una câte una, cred că nici lumea întreagă nu ar cuprinde cărțile scrise.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco